

## Západní Francie



### Etapa 001, úterý 1. února 2011

Na rotoped nasedám kousek od ústí řeky Seiny, kousek před vesnicí Saint-Samson-de-la-Roque. Příjemná krajina, silnice vede rovinou, plnou zeleně luk a polí (počítač mi zobrazuje krajinu na konci žní), je to celkem příjemné šlapání. Po pár kilometrech silnice pozvolna odbočuje od Seiny vlevo, projíždím Foulbecem, minu Bouleville, přes vesničku Le Lande, pak kruhový objezd a jsem ve městečku Beuzeville. Příjemné městečko, po pravé straně hotýlek, nezastavuji se a kousek za ním odbočuji vlevo na Rue de la Liberation a pokračuji směr Caen. Cedule u cesty mne upozorňuje, že vjíždím do Departementu du Calvados, což je pro mne celkem příjemný název. Zhruba po 2 km přes nadjezd přejíždím dálnici a pokračuji zelenou krajinou do dnešního cíle. Na krajině je vidět, že podnebí je celkem vlhké, ostatně je to blízko moře a úhrn ročních srážek zde bývá opravdu vysoký. Kolem silnice moc vesniček není, cesta je pěkná a pro dnešek končím na křižovatce, ze které odbočuje silnice směrem na východ k Paříži, ale tu už mám dávno za sebou, zítra budu pokračovat rovně, po silnici D675, směr Caen a dále k Atlantiku. Svůj virtuální stan stavím na souřadnicích N 49,30450°, E 0,25599°.



## Eta002, středa 2. února 2011



Dnešním dnem jsem překročil nultý poledník a ocitnul jsem se v západní Evropě. Projel jsem dalších 25 km a týdenní penzum mám už vyčerpáno. Cesta není náročná, vede příjemnou rovinatou krajinou, silnice místní mimo dálnic, což je podle mých představ.



Pokud ujedu při další etapě 25 km, měl bych už být u Atlantiku a další cesta povede kolem pobřeží. Svůj virtuální stan stavím opět poblíž křižovatky, po levé straně je za křovinami příjemné místo.

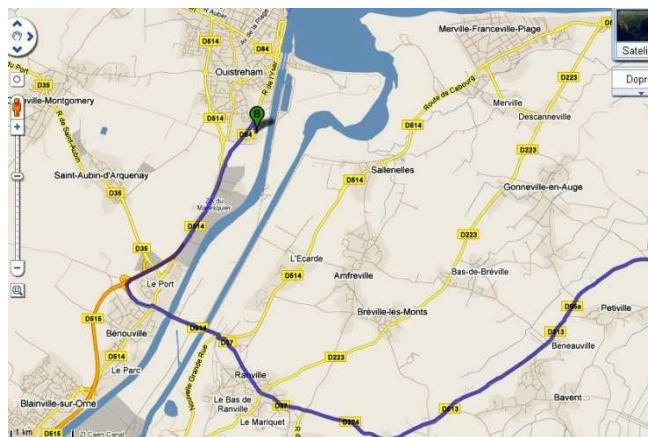




Souřadnice: N 49,264087°, E-0,042593°.



**Etapa 003, čtvrtek 3. února 2011**

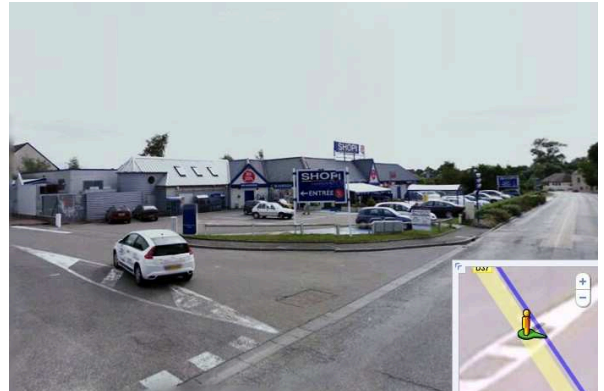


Pokračuji na cestě Normandií směr Caen. Při cestě projíždím menšími úhlednými městečky, se spoustou malých domků v zahrádkách a také se starými kamennými domy hlavně v centru.



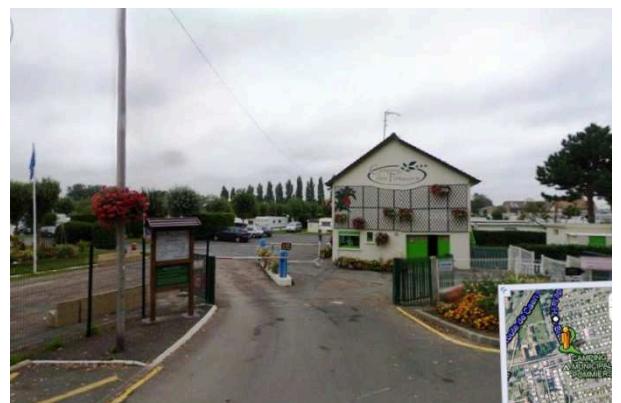


Je zajímavé, že v centru měst se také nacházejí u kostela hřbitovy, u nás bývají spíše na okrajích měst.



Zhruba po necelých 20 km přejíždím nějakou řeku, moc jsem její název nezaregistroval a jsem na předměstí Caen.

Do města nepokračuji, jak bylo v mém původním plánu, ale operativně odbočuji kousek za mostem doprava směrem Ouistreham. Po menší chvilce dojíždím do cíle cesty, kterým dnes již není nějaká louka u křižovatky, ale docela velký a hlavně pěkný kemp.



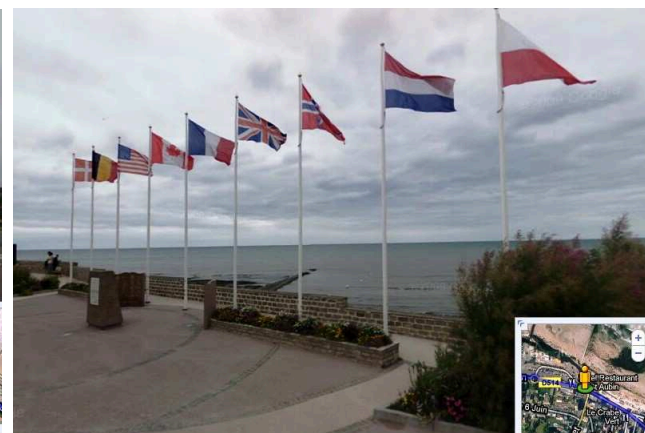
Stanovací místa jsou oddělena množstvím keřů, takže i při té velké rozloze je možno hlavně v létě stanovat v příjemném soukromí. Bohužel je únor, i když obrázky z kempu se mi podařilo získat díky panu Googlovi docela letní. Ale to se nedá nic dělat. Takže po 2 nocích bez pořádné hygieny, je možno udělat něco příjemného pro sebe, tedy umýt se a zalehnout.



Město je docela zajímavé, kousek vedle je ústí řeky do moře, přístav plachetnic a pak jsou zde dvě muzea. Ve druhé světové válce zde probíhala invaze spojeneckých vojsk, na kterou jsou zde památky. Takže se tady zdrím přes víkend.

### Etapa004, neděle, 6. února 2011

V kempu a okolí jsem strávil dva dny, za které jsem prozkoumal město, bylo opravdu pěkné a opět nasedám do sedla a po obědě vyrážím dále na západ. Po pravé ruce Atlantik, široké pláže, samozřejmě bez letního života, přece jen je únor, ale cesta je příjemná.



Jsem v Courseulles-sur-Mer. Tady si zvolím místo odpočinku.  
Do Ver-sur-Mer je to necelých 5 km a budu mít dnes opět více, než dvojdenní dávku za sebou.



Jedu a koukám napravo na moře, je to trochu jiné než třeba u Jadranu, moře ustoupilo od pobřeží a obnažuje se poměrně široký břeh, jsou tady vysoké přílivy a odlivy.





Jsem ve městě Paisty-Ver, což je městečko, ležící na sever od Ver-sur-Mer, prakticky s ním propojené. Opět s památkami na invazi v srpnu 1944. Město je pěkné, zřejmě se zde asi na nějakou tu chvíli zastavím.



### Etapa 005, pondělí 7. února 2011

Další kousek cesty bude 21 km do Port-en-Bessin-Huppain, opět další přímořské městečko.



Původně jsem měl naplánováno jet o kousek dál, ale toto městečko mne opět zaujalo natolik, že zde zůstanu. Cestu jsem absolvoval za 55 minut s 1 přestávkou a spálil 243 kalorií.

Přímo na nábřeží stojí hotel De la Marine, ze kterého je pěkný rozhled na pobřežní korzo a na molo, oddělující malý záliv s přístavem pro místní ložky a jachty od volného moře. Je tu opět krásně, ostatně jako všude jinde na tomto pobřeží Normandie.



## Etapa 006, úterý 8. února 2011

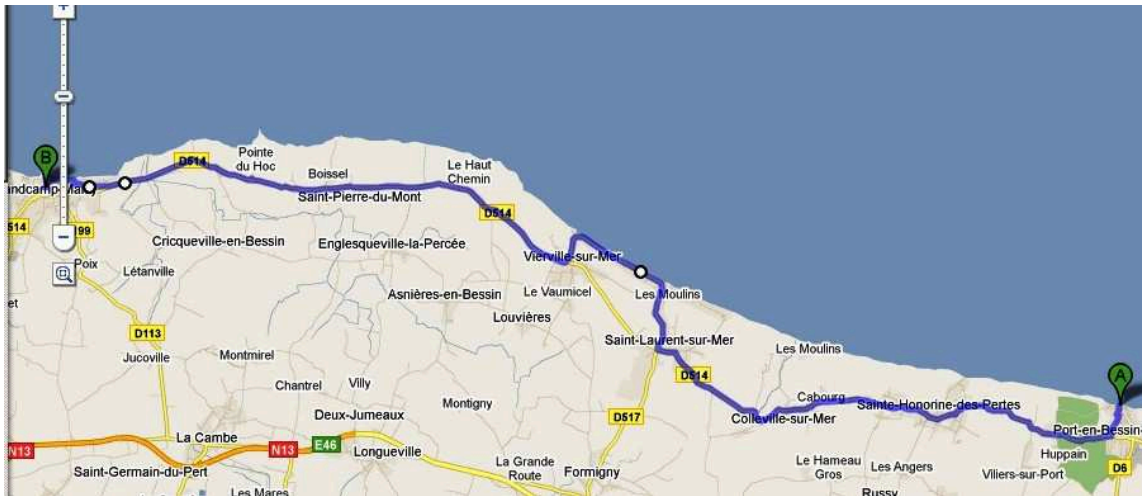
Prošel jsem si trochu město a také blízké okolí. Nad městem je přírodní plošina, ostatně po ní se na rotopedu pohybují prakticky poslední dny. Je z ní pěkný rozhled na městečko a přístav. Tady nahoře je jeden z dalších památníků na spojeneckou invazi a od něj, kousek pod námi je krásně vidět, jak vysoký, nebo spíš hluboký je zde odliv. To, co se mi před několika hodinami zdálo jako přístav, je nyní ohraničeným pískovištěm, na kterém sedí loďky jako nějaké hejno ptáků. Moře ustoupilo dost daleko za ohraničení přístavu.



Po prohlídce města a blízkého okolí vyjždím do kopce od moře a pokračuji západním směrem k dalším zajímavým místům Normandie.



Okolí je mírně zvlněné, občas je vidět i nějakou tu vinici, u jedné jsem se i zastavil.



Pobřeží Normandie je lemováno velkým množstvím památek na invazi spojenců, udržované vojenské hřbitovy, muzea, památníky, tanky, staré zbraně.





Známa je Omaha Beach, kde jsem zatím našel těchto památek nejvíc.



Jsou zde i zajímavá místa pro docela přírodní kempování.



Ale to už jsem v cíli dnešního dne. Grandcamp Maisy. Opět zajímavé přímořské město se vším, co zde má být. Přístav, kavárničky, hospůdky, trh, plno občůdků se vším možným i nemožným.





Opět jsem našel místo pro stravení odpočinku, hotýlek na pobřeží, možná sice trochu v rušnější části města, ale nevadí.



### Etapa 007, čtvrtek 10. února 2011

Dalších 22,1 km z Maisy je městečko Carentan, kde se dá přespat v kempu. Uvidíme.



Cesta byla poměrně rychlá, se dvěma zastávkami, zvládnutá pod 1 hodinu.



Cesta vedla zemědělskou krajinou, téměř po rovině, přešel jsem dvě řeky a jsem v cíli.

### Etapa 008 Sobota 12. února 2011

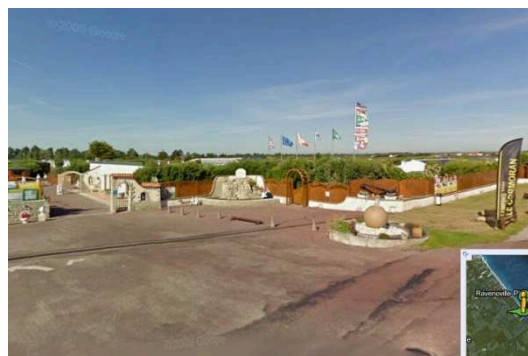
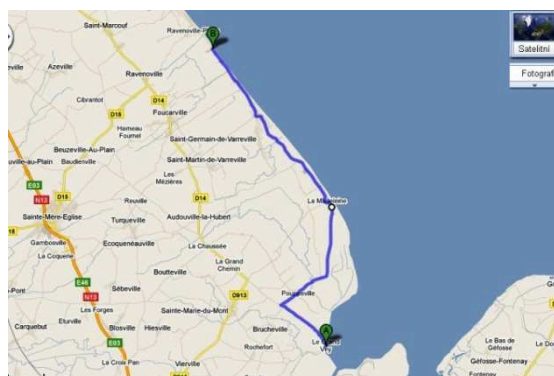


Poměrně krátká cesta, jen 14,2 km z Carentanu do Le Grand Vey. Absolvováno v pohodě nedělního odpoledne. Končím v kempu **Camping la Baie des Veys**.

### Etapa 009 Neděle 13. února 2011

Start: Le Grand Vey  
Cíl: Ravenoville-Plage, kemp Cormoran  
14,8 km

Krátká cesta, větší část kolem moře. Na začátku letoviska je dobře vybavený kemp, má dokonce i krytý bazén, tak jsem tam zůstal.





## Etapa 010 Čtvrtek 17. února 2011

Start: Ravenoville-Plage, kemp Cormoran

Cíl: Saint-Vaast-la-Houge, Camping de la Galouette

21,9 km



Po čtyřech dnech, strávených řešením technických problémů, konečně vyjždím dále. Ne, ne, rotoped funguje stále na jedničku, ale odešel mi počítač. Tak jsem instaloval, instaloval, instaloval.

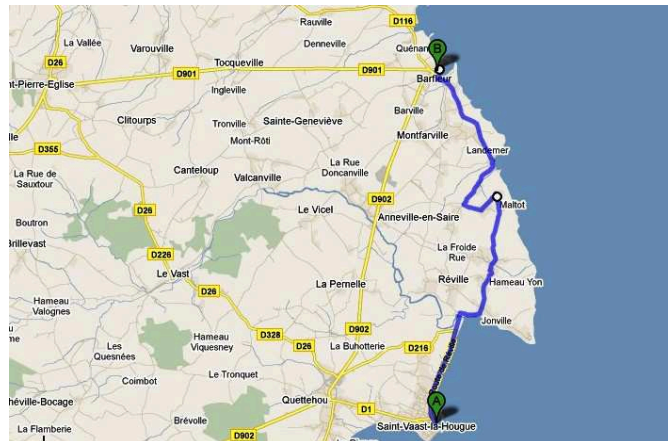
Takže po nabytí nových sil opět absolvuji etapu v klidu a pohodě.

## Etapa 011 Pátek 18. února 2011

Start: Saint-Vaast-la-Houge, Camping de la Galouette

Cíl: Barfleur, Hotel Conquerant

13,1 km



Krátká etapa před večerem, jako relaxace stálých problémů s novým notebookem. Aspoň ta cesta byla příjemná. A hotýlek taky.

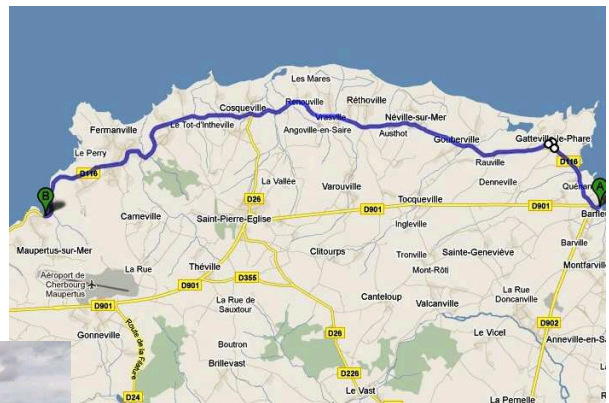


**Etapa 012 Sobota 19. února 2011**

Start: Barfleur, Hotel Conquerant  
 Cíl: Camping Castel Anse du Brick v Maupertus / mer

19,8 km

Tady se už cesta začíná trochu vlnit. Ale i tak projíždím zemědělskou přímořskou krajinou, pasou se tady krávy, pěstuje zelenina, je to zkrátka jako venkov u dvou písů.





### Etapa 013 Neděle 20. února 2011

Start: Camping Castel Anse du Brick v Maupertus / mer  
Cíl: La Riviere  
19,7 km

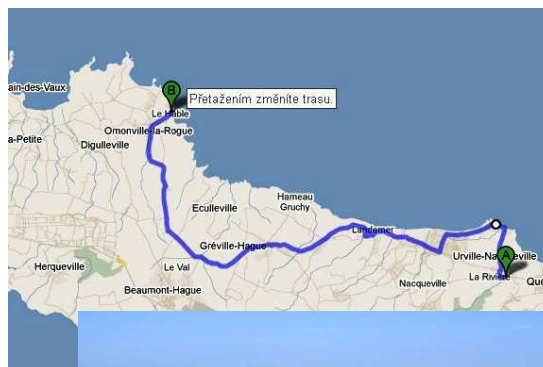
Tentokrát mne cesta vedla nejprve pahorkatinou, pak do Octeville, což je pěkné přímořské město v rovině a odtud opět mezi pahorky s cílem na Riviéře, ovšem ještě ne té jižní. To se ještě našlapu



### Etapa 014 Pondělí 21. února 2011

Start: La Riviere  
Cíl: Le Hable  
15,6 km

Krajina je tady už dost kopcovitá, ale všude plno zeleně. A pohádkové výhledy.



## Etapa 015 Středa 23. února 2011

Start: Le Hable  
Cíl: La Roche du Marais  
16,0 km

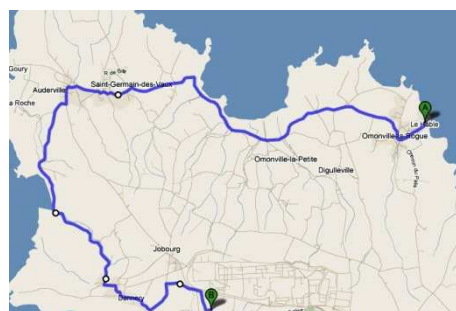


Opět krásná, i když náročná cesta. Jsem už v plně kopcovitém terénu, některé silničky jsou spíš polními asfaltkami, ale je tu krásně. Vypotil jsem 181 kalorií.



## Etapa 016 Sobota 26. února 2011

Start: La Roche du Marais  
Cíl: Siouville Hague, 26,0km



Opět trasa náročnější, kopcovitý terén i vzdálenost 26 km mi trochu daly zabrat, ale po 2 přestávkách jsem to zvládnul docela v pohodě. Opět končím v kempu u moře. Krytý bazén tu sice není, ale i tak poblíž městečka Siouville-Hague je místo pro pěkné procházky mezi kamennými domy, nebo se podívat na lodičky v přístavu.



### Etapa 017 Neděle 27. února 2011

Start: Siouville Hague  
Cíl: Camping Le Ranch u Le Rozel  
15,3 km

Nejprve byla cesta příjemnou projíždkou kolem moře, pak ale pěkný stoupák serpentinami na náhorní plošinu. Odtud už to zase šlo. Kousek za městečkem Le Rozel končím dnes jako obvykle v kempu.



### Etapa 018 Středa 2. března 2011

Start: Camping Le Ranch u Le Rozel  
Cíl: Carteret  
15,6 km

Cesta úzkými asfaltkami, mírně kopcovitá, ale s přehledem bez přestávky. Vypoceno něco přes 180 kalorií. Doplněno v příjemné hospodě.



### Etapa 019 čtvrtek 3. března 2011

Start: Carteret  
Cíl: Denneville, camping Espérance  
16,0 km

Lehká etapa, po rovině, odšlapáno odpoledne. Cíl v dalším kempu.

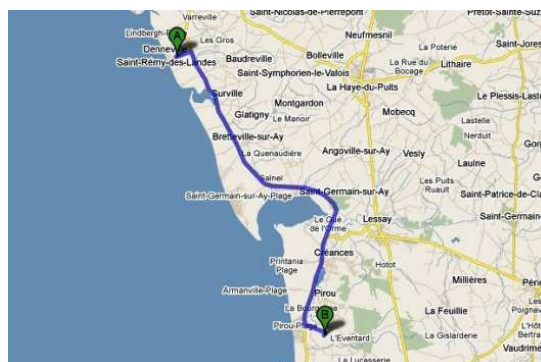




Už si pomalu zvykám a trasy kolem 15 km jsou pro mne příjemnou projížďkou. Ale ještě mám naplánovaných několik takových etap a pak, kdví... možná zvětším vzdálenosti.

### Etapa 020 sobota 5. března 2011

Start: Denneville, camping Espérance  
Cíl: Château de Pirou  
16,0 km



Cesta vede nejprve úzkou asfaltkou od moře k hlavní silnici, kde je poměrně dost silný provoz. Jedu po zelené rovině, plno keřů, stromů, ale také hodně zelinářských ploch, zemědělství tady na rozdíl od nás plně vzkvétá. Cíl etapy jsem si zvolil na krásném místě, u dalšího z kamenných zámků (nebo hradů), tady se to asi nedělí podle účelu, jako u nás. Zámek má hrady, vodní příkop, podle našich představ je to tedy hrad, i když není přímo na kopci.

### Etapa 021 neděle 6. března 2011

Start: Château de Pirou  
Cíl: Agon-Coutainville  
15,7 km



Hrad byl krásný. Pokračuji opět k moři, tady kousek to vypadá skoro jak u nás, zarostlé louky a buřina. Provoz je tady už klidnější.



## Etapa 022 úterý 8. března 2011

Start: Agon-Coutainville  
Cíl: Hauteville-sur-Mer  
17,1 km

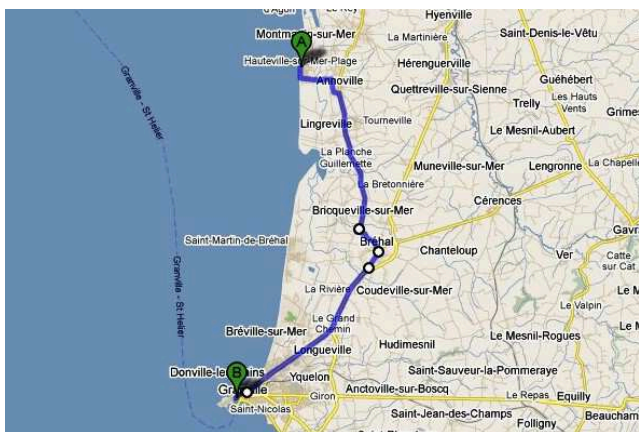


Po cestě mne dvakrát přepadla přeháňka, jsem přece jen blízko moře.

Ouha, ouha, přece jenom ještě není jaro! Sníh může překvapit i v těchto přímořských oblastech, omývaných teplým Golským proudem. Ale cesta bude pokračovat dál a dál na jih, takže bude jen líp a líp.

## Etapa 023 středa 9. března 2011

Start: Hauteville-sur-Mer  
Cíl: Granville  
21,1 km



Cesta vede opět mezi udržovanými zeleninovými poličky, vcelku po rovině.

Už se ocitám v dalším přístavním městečku, po nenáročné etapě.

Nový počítač už trochu konsoliduji, mé zápisky jízd na rotopedu jsou již plně v pořádku, takže můžu trochu rekapitulovat:

Jsem na cestě už 27 pracovních dnů, měl jsem tedy najet 270 km. Ve skutečnosti jsem ujel už 457 km, což je o 187 km víc, než jsem si plánoval. Plním tedy plán na víc, než 169 %, což je velmi krásné. Pokud se však podívám na celkovou trasu, kterou mám do důchodu ujet, už jsem z ní absolvoval 6,8 %. Důchod je ještě daleko, ale za 46 pracovních dní už budu stříhat pětimetrové pásno. Pomalu, abych ho už sháněl.

## Etapa 024 středa 10. března 2011

Start: Granville

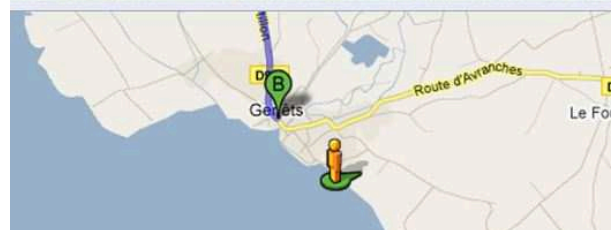
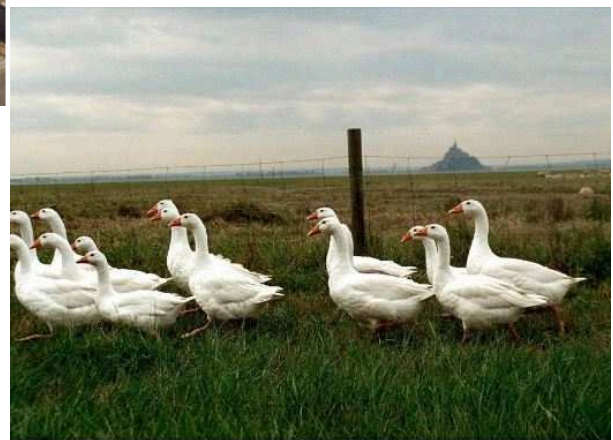
Cíl: Genets, hotel Auberge de jeunesse de Genets, 21,6 km



Normanské pobřeží je všude lemováno vzpomínkami na druhou světovou válku. Bunkry jsou podobné, jako u nás.



V dálce je vidět jeden z mých vysněných cílů, Le Mont Saint Michel. Na obzoru z moře vyčnívá trojúhelník, což je ostrov, spojený s pevninou a na něm pohádkový hrad. Už k němu brzy dojedu.



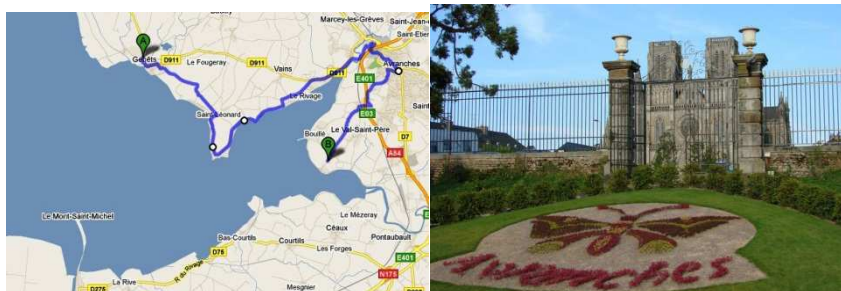
Opět jeden z krásných pohledů francouzského venkova.

A jsem v městečku Genets, odkud je přes široký záliv vidět krásný výhled na Saint Michel. Opět nacházím malý hotýlek, v zahradě u poměrně klidné silnice a pro dnešek končím.



## Etapa 025 neděle 13. března 2011

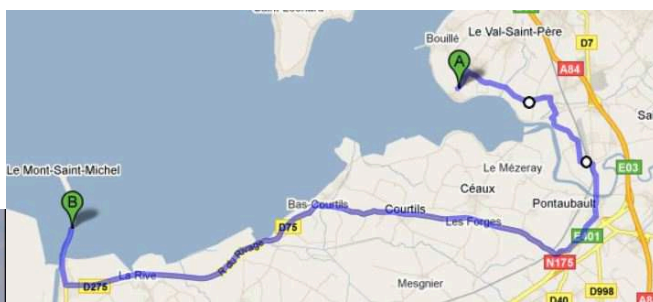
Start: Genets, hotel Auberge de jeunesse de Genets  
Cíl: Le-Val-Saint-Pere, 19,6 km



Cesta mne dneska vede do Avranches, odkud je krásně vidět Le Mont Saint Michel, kam dorazím v další etapě.

## Etapa 026 pondělí 14. března 2011

Start: Le-Val-Saint-Pere  
Cíl: Le Mont-Saint-Michel, 20,6 km



Krásná cesta, lemovaná mnoha úchvatnými výhledy na Le Mont Saint Michel, na loukách se pasou hlavně ovečky, nebo i krávy a řeka vede až k pobřeží velkými oblými zákrutami. Vlastní ostrov, na který je možno dojet po silnici nasypanou hrází, je fascinující. Proto sem také jezdí hodně turistů.





### **Etapa 027 - 17. března 2011**

Start: Le Mont Saint Michel, cíl: Cherruieux, vzdálenost 22,2 km

Po třídní přestávce jsem konečně opustil pohádkové místo Le Mont Saint Michel a pokračuji západním směrem. Mám nyní za sebou Normandii a před sebou Bretaň. Ještě se mnohokrát ohlédnu na dominantu v moři a před sebou mám přes 20 km cesty několika vesničkami s typickými kamennými domy a za Saint Broladre odbočuji vpravo, opět k moři, nejprve Sainte Anne a pak cíl ve starém hotýlku La Renardiere.



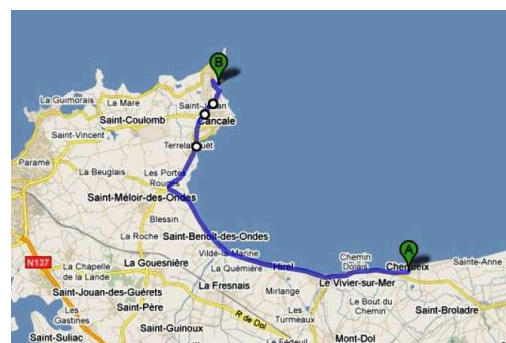




### Etapa 028 - 18. března 2011

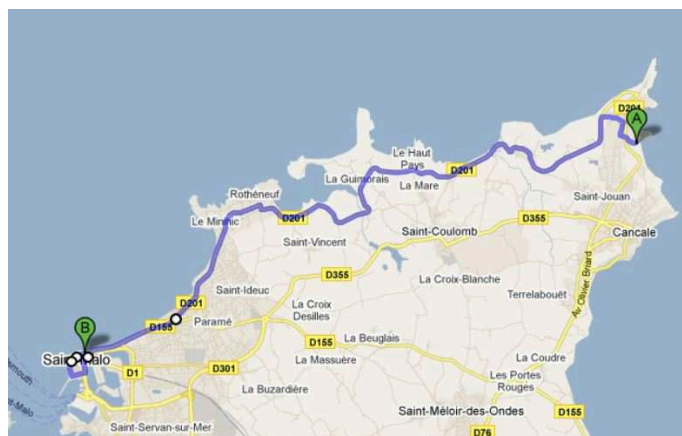
Start: Cherrueix, cíl: Cancale, vzdálenost 21,6 km

Kolem moře to docela jde, míjím poměrně dosti kamenných větrných mlýnů, někde s lopatkami, někde bez, vesnice s kamennými domy. Občas trochu odbočím do mírně zvlněné pahorkatiny, ale nakonec za Cancale dojždím k cíli své cesty, kterým je opět menší hotýlek s výhledem na moře.



### Etapa 029 - 19. března 2011

Start: Cancale, cíl: Saint Malo, vzdálenost 19,6 km







Opět mírně zvlněnou krajinou. Jak se blíží k cíli, je čím dál větší provoz, Saint Malo je poměrně větší město. Poslední část cesty po "kočičích hlavách", které ovšem k tomu kamení, ze kterého je postaveno všechno kolem, patří.



A tady dnes končím. Je třeba si užít večerního přístavního města...





## Etapa 030 - 22. března 2011

Start: Saint Malo, cíl: Saint Lunaire, Camping Longchamp, vzdálenost 17,2 km



První jarní etapa byla etapou městskou. Saint Malo je dost velké město a cesta ulicemi s poněkud silným provozem pro rotopedistu, jako jsem já, moc není. Zajímavý byl přejezd přes přehradní hráz řeky Rance, ve které je vodní přílivová elektrárna. Místo, kde je elektrárna postavena, je pravděpodobně jedním z mála na světě kde jsou pro to příznivé přírodní podmínky. Rozdíl mezi úrovní hladiny moře při přílivu a odlivu dosahuje až 13 metrů. Řeka nad přehradou protéká širokým údolím, které umožňuje přechovávat značný objem vody. Elektrickou energii vyrábějí turbíny, podobně jako v běžných vodních elektrárnách, avšak proud vody směřuje střídavě na obě strany.



Pár kilometrů odtud po průjezdu městem Dinard mám před sebou další cíl, Camping Lonchamp za přímořským městečkem Lunaire.

A po dnešku to stojí opět za to rekapitulovat:

Mám za sebou už 600 km proti plánovaným 350. Daří se mi tedy plnit plán stále na více než 170 %.

Pokračování cesty mne stále povede severním pobřežím Bretaňského poloostrova tak daleko, až dosáhnu brzy nejzápadnějšího bodu mé cesty do důchodu. Pak se obrátím na jih a pojedou až do Španělska, kde se zvrátím a kde mi skončí první maxi etapa a také první záložka mých internetových stránek, věnovaná západní Francii. Ale to stále je ještě dost daleko, uvidíme, jestli to za jaro dojedou.

**Etapa 031 - 24. března 2011**  
**Start: Saint Lunaire, Camping Longchamp**  
**Cíl: Saint Jaguel,**  
**vzdálenost:18,1 km**



Další z pohodových etap, vedených přímořskou mírně zvlněnou krajinou, téměř rovinou.

**Etapa 032 - 26. března 2011**  
**Start: Saint Jaguel,**  
**Cíl: Matignon**  
**vzdálenost:22,6 km**

Etapa z těch trošku delších, ale jen z hlediska mého desetikilometrového plánu.



**Etapa 033 - 30. března 2011**  
**Start: Matignon,**  
**Cíl: Erquy**  
**vzdálenost:16,2 km**





Poslední březnová etapa. V Bretani je jaro v plném rozpuku, vše začíná kvést a na polích již v plném tempu nastartovaly zemědělské práce. Cíl u moře není opět daleko.

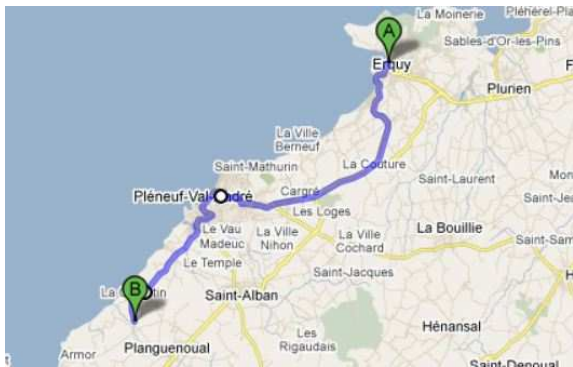


### Etapa 034 - 4.dubna 2011

Start: Erquy,

Cíl: Saint-Marc, Hotel Le Domaine du Val

vzdálenost: 18,2 km



Místy mi cesta připomíná hanáckou rovinu, ovšem jen do té doby, než dojedu do nějakého toho městečka, které je od našich stále naprosto odlišné, kamenné a zajímavé jsou i komíny na štítových stranách domů, u nás jsou více na hřebenech střech. A navíc jsem tady našel krásný železniční viadukt.



### Etapa 035- 5. dubna 2011

Start: Saint-Marc, Hotel Le Domaine du Val

Cíl: Cesson, hotel Maison du Phare

vzdálenost: 18,7 km



Opět velmi zajímavá etapa, která místy přešla i do mírnějších kopečků, ale hlavní dojem, který ze dnešní cesty mám, je historická železnička, čímž zdravím přátele našich lokálek. Něco je i v provozu, takže stojí za to se podívat.



A před koncem opět monstrózní viadukt.

### Etapa 036, 8. dubna 2011

Start: Cesson, hotel Maison du Phare

Cíl: Etables-sur-Mer, camping Les Blés d'Or

20,6 km



Začátek etapy celkem pěkný, pak mne ale nenadchlo město Saint-Brieuc: ošuntělé a kolem silnice staré baráky s vybitými okny, počmárané sprejery. Pak se pomalu město mění ve velkou vesnici, mezi zelenými kopečky a vyjíždím ven. Zakrátko jsem opět na rovině. A pěkná čtyřproudovka kolem letiště, to snad ani pro rotoped není. Ale hlavně, že není placená. Ale pozor, kousek dál na kruháči je zákaz vjezdu kol. Ještě, že nejedu na kole, ale na rotopedu.



Tak, zakázaný úsek mám za sebou, už je tu normální silnice mezi zelení, ani ten provoz není nejhorší. Konec etapy v kempu, lehce mi připomínající naše kempy, nicméně pěkná okolní příroda a docela blízko k moři.



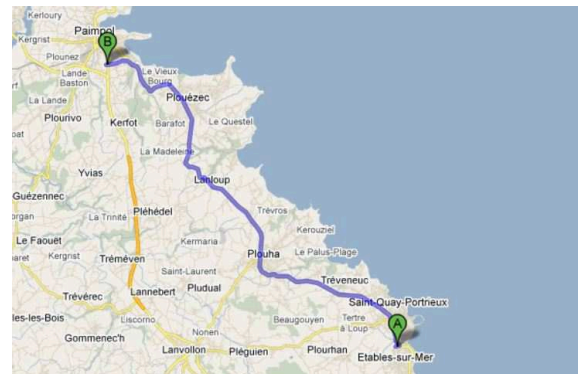
### Etapa 037, 10. dubna 2011

Start: Etables-Sur-Mer, camping Les Blés d'Or

Cíl: Paimpol, Hotel Le Grand Bleu

26,1 km

Etapa z těch trochu delších, ale už něco mám našlapáno. Jinak pořád mezi zelení, odpočinek u přírodního odpočívadla s tábořištěm není tak špatný, ale není tu žádné občerstvení. Ouha, blíží se Plouha. Ale bohudíky jediným problémem je, že nevím, jak se to čte. Francouzsky umím akorát tak pozdravit. Takže Plouha je tuctové městečko, které mne nijak nenadchlo, projíždím bez zastavení. Cesta dál se pak vlní mezi zelení a opět se pomalu blížím k moři. To ale pouze po chvílkách prosvítá mezi stromy a také je často odstíněno menšími skalisky po pravé straně cesty.



Jinak je poměrně škaredě, zataženo, po sluníčku ani vidu, ale aspoň se lépe šlape. Myslím, že horka ještě užiju až až.



Konečně před sebou cíl, menší, novější hotýlek Le Grand Bleu, tedy česky Velký Modrý. Modrá je barvou naděje.

**11. dubna 2010, etapa 038:**

Start: Paimpol, Hotel Le Grand Bleu

Cíl: Tréquier, Aigue Marine Hotel 3 Etoiles

16,0 km



Cesta stále téměř po rovině, zelinářskou krajinou přes dva pěkné mosty. První přes řeku Trieux, tu druhou řeku jsem nezjistil.



Cíl v pěkném hotelu u cesty.



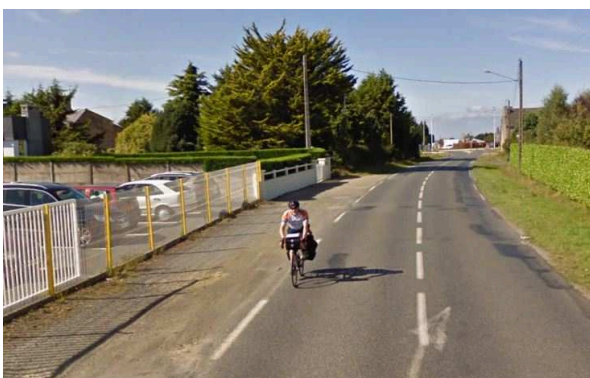
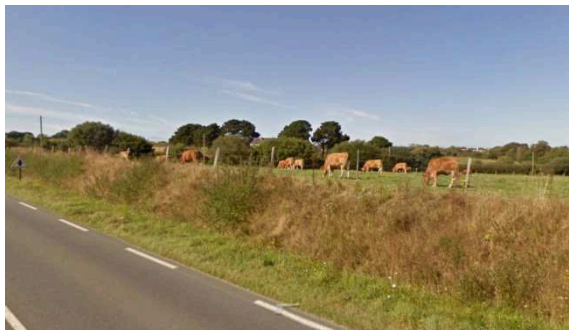
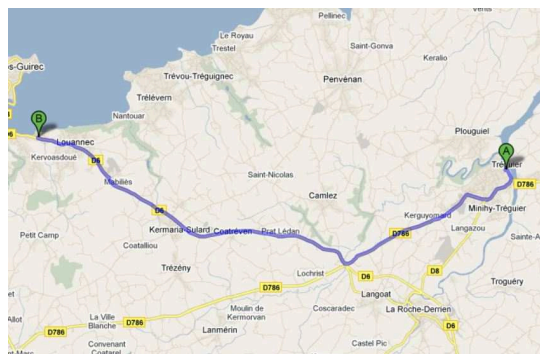


### Etapa 039, 12. dubna 2011

Start: Tréquier, Aigue Marine Hotel

Cíl: Louannec, Camping Municipal Ernest Renan  
17,9 km

Ujeto v jednom zátahu.



Cíl v kempu poblíž moře, letovisko spíše vesnického charakteru, ale příjemné, čisté, plné květin.

### Etapa 040 - 14. dubna 2011

Start: Louannec, Camping Municipal Ernest Renan

Cíl: Saint-Michel-en-Grève, camping les capucines  
17,9 km

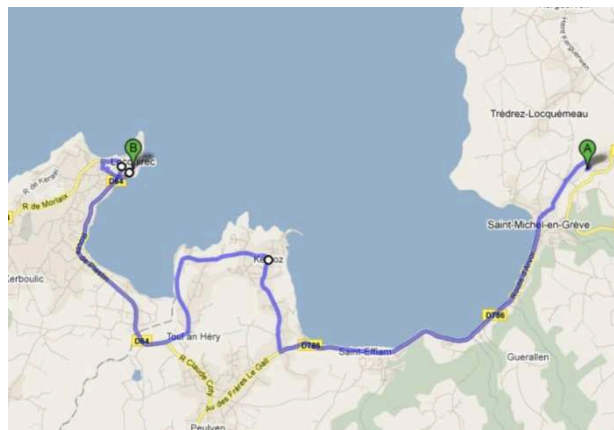


Cesta začíná projíždkou kolem moře, pak se zatáčí vlevo. Za kruháčem pomalu stoupám dvojprůhledkou do mírného, leč dlouhého kopečka od moře. A další kilometry po široké silnici, po rovině. Jinak krajina mi tu připadá, jak někde u nás ha Hané, nebo v Polabí, nebýt těch kamenných domů s komíny ve štítech. Cesta po rovině rychle ubíhá a končím ji opět v pěkném campu. Bazén a čisté okolí je samozřejmostí.

### **Etapa 041, 15. dubna 2011**

Start: Saint-Michel-en-Grève, camping les capucines

Cíl: Locuirec, Grand Hotel Des Bains  
14,6 km



Od kempu k moři je to necelý kilometr. V Saint Michel enGrève leží na pobřeží v zálivu malý hřbitůvek, obehnaný kamennou zdí s kamenným kostelem, jak jinak. Když jsem se tam zastavil, byl zrovna odliv a celý záliv byl prázdný, pouze plný písku. Zajímavé a romantické místo.

Pak pokračuji podél zálivu stále na západ. Jedu poměrně blízko moře, pokud tedy ta vyschlá plocha mořem je. Ale je Odliv a ty rozdíly u Atlantiku jsou opravdu velké.



Cesta pak pokračuje sice kolem moře, ale občas větším obloukem od něj odbočí do kopečka a zase zpět dolů. Mezitím je vždy pěkný výhled. Pokud jde o zdejší klima, je tu krásně, když svítí sluníčko. Teplé přímoří, ohříváné Golským proudem působí blahodárně na zdejší zeleň, ve které se dobře daří mnoha květinám, hlavně hortensiím a také teplomilným stromům, i palmám. Projížďka kolem moře byla dnes opravdu krásná. Taký hotel je krásný, s bazénem, ale trochu drahý. Pro dva s výhledem na moře teď v dubnu za pouhých 240 EUR.





### Etapa 042, 17. dubna 2011

Start: Locquirec, Grand Hotel Des Bains

Cíl: Rochers, hotel La Cameline

18,6 km

Vesnice Guimaec: na začátku obce dvojjazyčný název. Myslil jsem si, že ve Francii jsou jen Francouzi... Po prohledání encyklopedie jsem zjistil, že jsem vlastně mezi Kelty, kteří mluví bretonštinou, ale já to osobně nepoznám, navíc tu ještě mají nějaký další, historický románský jazyk, takže jsem z toho tumpachový. A to k tomu ještě Francouzi neradi mluví dalšími jazyky...



Kromě toho je kolem zemědělská oblast, je vidět, že tady se asi stát o své zemědělce stará víc než u nás, obděláná pole, hlavně kukuřice, nebo zelinářství. Také občas nějaké to stádečko se pase, koníky jsem dnes viděl. Jinak, těch dvojjazyčných názvů vesnic jsem tady viděl víc, budu muset popátrat v encyklopedii...



Dnešním mým cílem je menší městečko u moře a v něm menší hotýlek.

Do Brestu to mám přímou cestou asi už jen 75 km, ale chtěl bych ještě vidět nejzápadnější kout Francie a také můj nejzápadnější bod cesty. Takže to bude ještě určitě přes stovku.

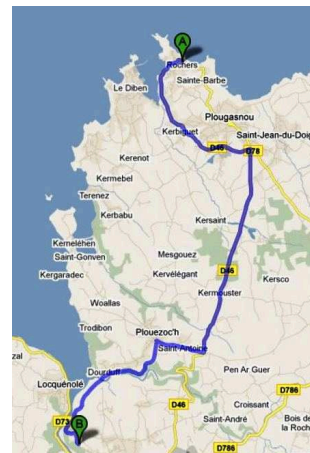
### Etapa 043, 18. dubna 2011:

Start: Rochers, hotel La Cameline

Cíl: Dourdoff, hotel manoir de Roch ar Brini

18,6 km

Cesta začíná mírným stoupáním od moře, ale pak již vede prakticky po rovině. Krajina mi připomíná občas Hanou, nebo Polabí, plno zeleně jednak polní, nebo listnatých lesků.







**Etapa 044, dne 26. 4. 2011**

Start: Dourduff, hotel manoir de Roch ar Brini  
 Cíl: Carantec, hotel de Carantec  
 19,0 km



Prvních 7,58 km jsem ujel dopoledne o Velikonočním pondělí, ale jsem nějak nakřáplý, takže jsem to zapíchnul. Zmohlo mne hlavně počasí, kdy v sobotu jsme večer seděli u živánské, a v neděli odpoledne hráli minigolf. Z toho jsem dostal chrapot a kašel. Takže se moc jet nedalo. Pokračuji tedy až v úterý. A končím v hotelu de Carantec s pěkným výhledem na moře.





### Etapa 045, 27. dubna 2011:

Start: Carantec, hotel de Carantec

Cíl: Roscoff, hotel Le Temps de Vivre

16,3 km



Při cestě jsem objevil pole se zeleninou, kterou neznám, zřejmě nějaká místní specialita. Nakonec po chvíli hledání v internetu zjišťuji, že to jsou artyčoky. To jsem ještě nejedl. Prý je tady dělají tak, že seříznou hlavičky, odloupají vnější listy, rozkrájí nebo rozloupou, lehce oblanšírují na másle, okoření různým kořením, třeba oreganem, nebo bazalkou a je to prý velmi dobré. No, musím to taky někdy okusit.



Jinak místo Roscoff má přístav s trajektem do Anglie, ale tu nemám v plánu. Takže se dnes ubytovávám a končím.

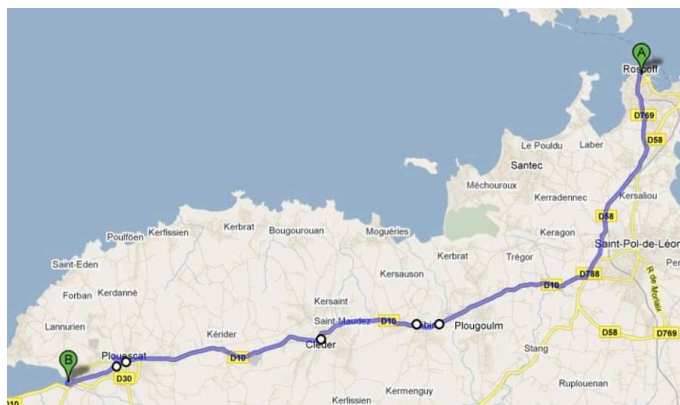


### Etapa 046, 29. dubna 2011

Start: Roscoff, hotel Le Temps de Vivre

Cíl: Plouescat, Brit Hotel cap Quest 3

21,6 km



Kousek za jedním kruháčem: že bych nějakým omylem dojel do Anglie? Čarodějnice budou až zítra...

A je to tady: dlouhé táhlé kopečky... S kopce by to šlo, ale než se vyhrabu nahoru...

Kolem městečka Sibiril je jich pár, ještě že nejsou prudké.

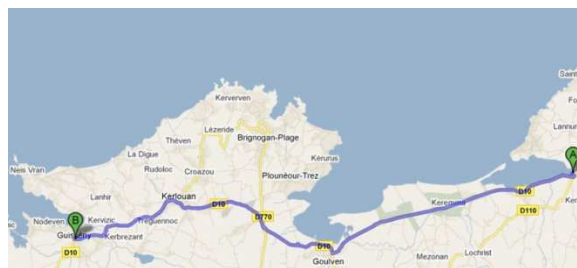


### **Etapa 047, 1.května 2011**

Start: Plouescat, Brit Hotel cap Quest 3

Cíl: Guissény, Camping de Curnic (kurník...)

18,3 km



Etapa opět po rovině, nějaké to městečko, opět se hřbitovem uprostřed. Ale nakonec ten kemping "Kurník", jak jsem ho nazval, to je málem kurník šopa. Tedy jeden barák, nakonec ještě zavřeno a víc nic. Akorát tak na přespaní a pryč.

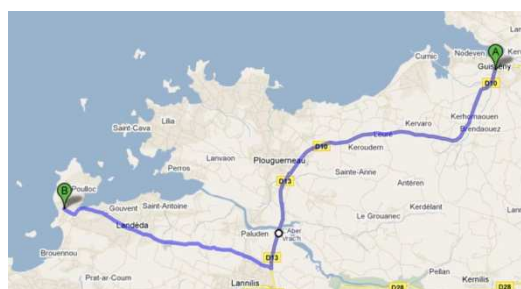


### **Etapa 048, 2. května 2011**

Start: Guissény, Camping de Curnic (kurník...)

Cíl: Poulloc, Camping des Abérs

19,4 km







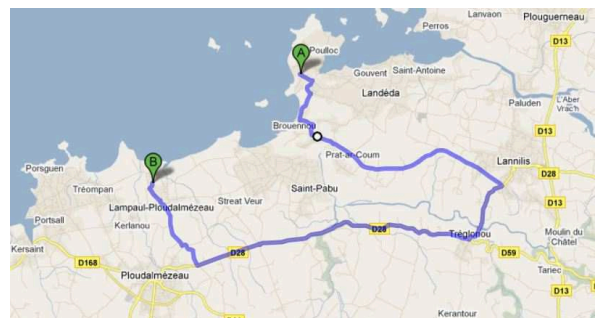
Dnes se ochladilo a má padat sníh, ale jen na horách. Tady ve Francii trochu přšelo. Cílem je camping poměrně přírodní, poblíž moře.

#### **Etapa 049 , 4. května 2011**

Start: Poulloc, Camping des Abérs

Cíl: Lampaul-Ploudalmézeau, Camping Municipal les Dunes

21,3 km



Dnes moje cesta začíná úzkými silničkami a místy i polními cestami francouzského venkova. Provoz téměř žádný, asi to tady ožije až při sezóně. Možná. Po průjezdu vesnicí Prat ar Coum jsem konečně na normální silnici, ovšem jen s nepatrně větším provozem.



Počasí nic moc, občas i sprchne, ale u nás doma je v tuto dobu předčasně období zmrzlých mužů, při šlapání se i docela zahřeju. Ale zatím ještě nemám zkušenosti v kopcích, dá se říci, že ty tady pořád ještě nejsou. Pouze táhlá mírná stoupání.

Kemping je malý, akorát tak na přespání, už jsem viděl i pěknější.



### Etapa 050, 5. května 2011

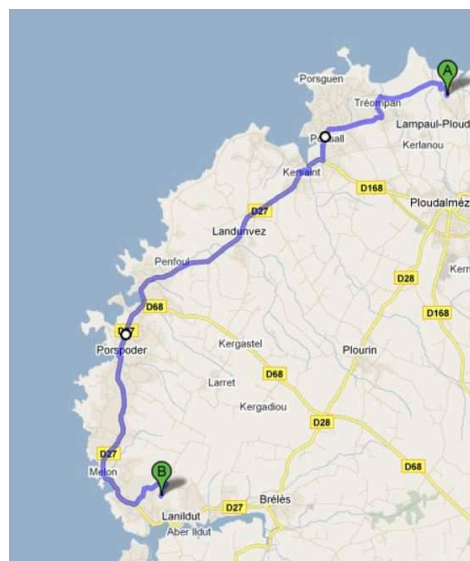
Start: Lampaul-Ploudalmézeau, Camping Municipal les Dunes

Cíl: Melon, Camping du Tromeur

17,9 km

Opět mezi krávami... Z jedné, z druhé strany, je jich tu opravdu hodně.

Pak je tu dost křoví a občas nějaká vesnice s kamenným hřbitovem uprostřed. Kemp v Melonu vypadá pěkně a kromě toho tu jsou nějaké velké kameny na polích v okolí.

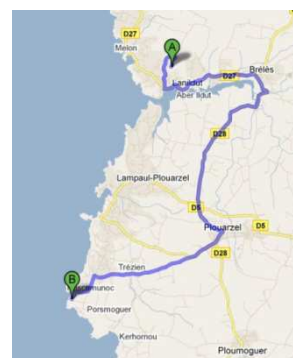


### Etapa 051, 8. května 2011

Start: Melon, Camping du Tromeur

Cíl: La Stéle, nejzápadnější bod cesty 4,7940°W Maják Phare de Kermorvan

16,5 km





A jsem na nejzápadnějším bodě! Teď to stočím na jih do teplých krajů, do Španělska. Ještě 6 km a budu mít najeto kolem Evropy celkem 1000 km!



### Etapa 052, 11.května 2011

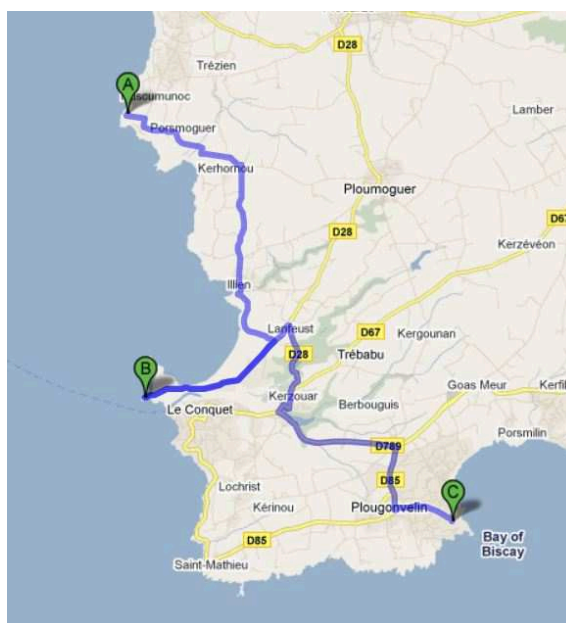
Start: La Stéle, nejzápadnější bod cesty  
4,7940°W

Průjezd: Phare du Conquet-druhý nejzápadnější  
bod, 4,7894°W

Cíl: Plougonvelin, Biskajský záliv, Camping Les  
Terrasses de Bertheaume, vzdálenost 21,7 km

Tady už je to trochu nahoru - dolů. Mírné kopce,  
ale je jich dost. A v těch kopcích docela pustina,  
plno keřů, jinak nic. Cesta úzká, na úrovni naší  
okresky.

Cesty úzké, tady se tak potkat dvě auta... natož  
dva rotopedy... Tentokrát žádná města, i vesniček  
je tady málo. Ve druhé části etapy mám kopce za  
sebou a před sebou mám Biskajský záliv. A  
začíná mi to pomalu připadat jako na jihu. Na ten  
teď vlastně teprve nyní zaměřím. Směr Španělsko!



### Etapa 053, ujeta v sobotu 14. května 2011

Start: Plougonvelin, Camping Les Terrasses de Bertheaume

Cíl: Brest, hotel Les Gens de Mer  
21,0 km



Cílem cesty je staré námořní město Brest, z jehož historie zbylo poměrně málo. A to, co zbylo, je vlastně renovací po bombardování ve 2. světové válce. Při příjezdu přes město k přístavišti mne zaujal brestský hrad, ve kterém je námořní muzeum, ukazující staré historické námořní tradice. Pak ještě kousek kolem moře a jsem u hotelu. Ten není nijak velký, ani výstavní, ale na přespání to stačí.

### Etapa 054, 15. května 2011

Start: Brest, hotel Les Gens de Mer

Cíl: Daoulas  
21,7 km



Je neděle dopoledne. Doma je škaredě, uvaženo máme, tak šlapu další etapu. Nejprve projíždím kolem přístaviště, po pravé straně koleje, jeřáby, lodě, po levé městské domy. Pak pokračuji mírnou pahorkatinou s přejezdem po jednom ze dvou velkých mostů, jeden nový dálniční, druhý starší a jedu dál a dál na Daoulas. Cílem je menší město ležící při úzkém zálivu, ničím zvláštním mne neujalo. Budu asi brzy pokračovat dál.



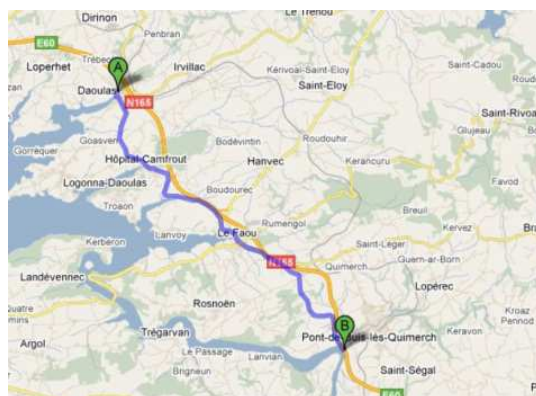


**Etapa 055, ujeto 15. května 2011 odpoledne.**

Start: Daoulas

Cíl: Pont-de-Buis-lés-Quimerch

20,4 km



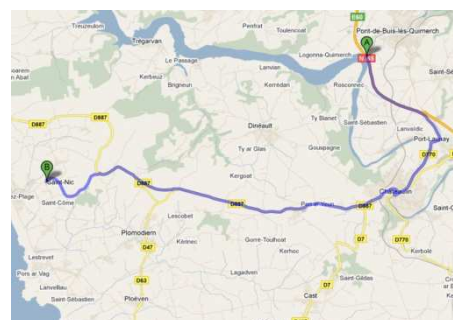
Cílové město leží u úzkého ústí řeky L-Aurine. Nejprve však projíždím městečkem Hopital-Camfrout, opět na začátku úzkého zálivu a tradičně se hřbitovem, uprostřed města. Odtud mírnějším, táhlejším stoupákem. A pak zase mírnějším sjezdem k dalšímu úzkému zálivu. Ten však není mezi stromy vidět. Pak ještě kratší stoupání a jsem u dálnice. Ale po ní nejedu. U benzinky po krátkém odpočinku sjíždím vpravo a pokračuji mírným klesáním k městečku Le Faou, opět na konci dalšího zálivu. Do cílového města pak sjíždím pomalým klesáním dálnice. Městečko je malé, žádný hotel, ani kemp, skončím tedy pod širákem.

**Etapa 056, ujeto 16.5.2011**

Start: Pont-de-Buis-lés-Quimerch

Cíl: Saint Nic

24,1 km



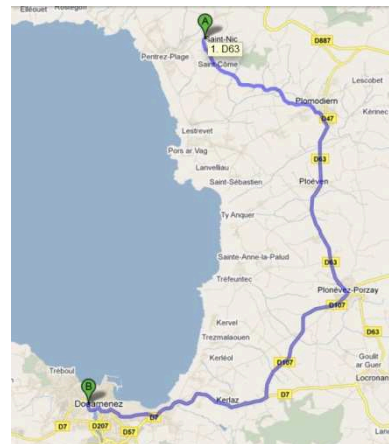
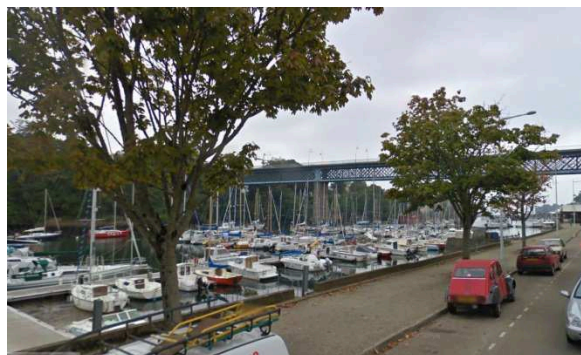


Saint Nic... Pěkné francouzsko-české pojmenování. Uvidíme, jestli tady bude svaté nic. Na začátku mírné a dlouhé stoupání. Po levé straně kopce, po pravé údolí. Silnice je čtyřproudová, provoz však není velký. Po chvíli sjíždím z dálnice vpravo na Port Launay. Je to malé městečko s jachetním přístavem, velmi příjemné prostředí. Kousek dál už je pak Nic. Tedy končím u silnice u jedné malé megalitické stavby, akorát tak na širák. Vlastní Saint Nic je větší vesnice s pěkným kostelem a jako obvyčejně s kamenným hřbitovem, ale ne s nějakou ubytovací kapacitou.

### Etapa 057, 21. května 2011

Start: Saint Nic

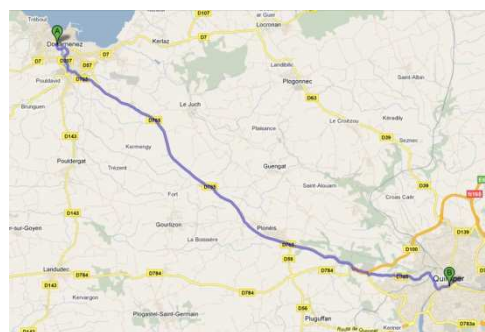
Cíl: Douarnenez, hotel La Terrasse du port Rhu  
23,5 km



### Etapa 058, 22. května 2011

Start: Douarnenez, hotel La Terrasse du port Rhu

Cíl: Quimper, Hotel Escale Oceania  
23,3 km

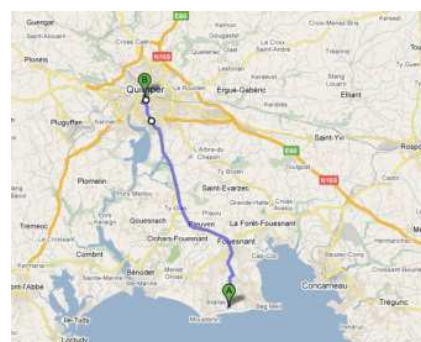


### Etapa 059, 22. května 2011 večer

Start: Quimper, Hotel Escale Oceania

Cíl: Brallac'h, Camping l'Atlantique  
20,9 km

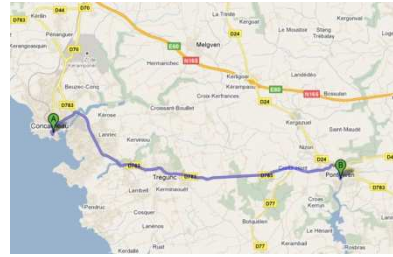
Druhá část etapy, končí v pohádkovém kempu u krásného koupalištního areálu.





### Etapa 060, ujeta 25. května 2011

Start: Brallac'h, Camping l'Atlantique  
Cíl: Concarneau, Brit hotel des Halles  
19,1 km

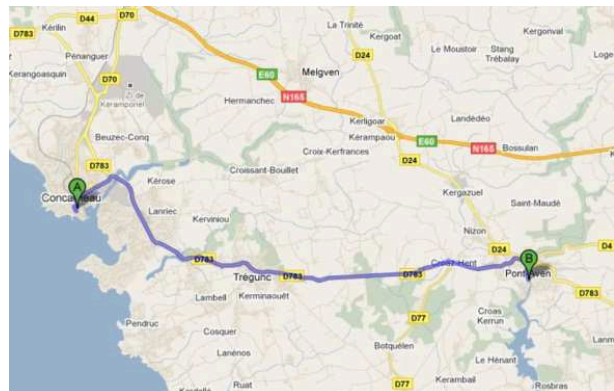


Dlouhá cesta lesem. Cílové město u krásného zálivu s fascinujícími hradbami.

### Etapa 061, ujeta 28. května 2011

Start: Concarneau, Brit hotel des Halles  
Cíl: Pont Aven, hotel La Chaumiere roz aven  
16,1 km

Ujeta rychle a cíl, jak jinak, u moře, i když v úzké zátocě, ale plné lodiček.



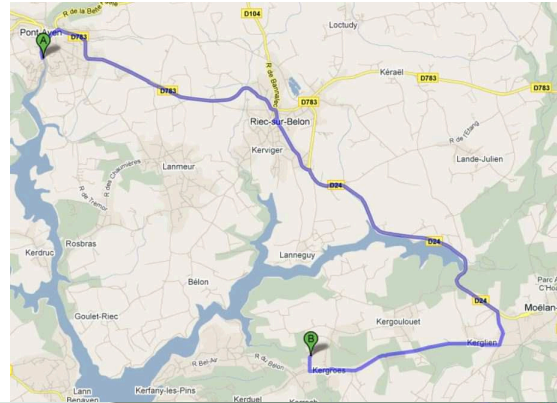
### Etapa 062, 29.5.2011

Start: Pont Aven, hotel La Chaumiere roz aven

Cíl: Kergroes, Camping La Grande

15,2 km

Ujeto rychle, hned po snídani. A mám neděli volnou.



### Cesta do důchodu

| Jméno                    | Jenda   |
|--------------------------|---------|
| Cílové km                | 8207    |
| StartEtapyKM             | 1484    |
| Sum Of Vzdalenost        | 2705    |
| ZbýváKM                  | 5502    |
| DnyDoDůchoduStart        | 673     |
| DnyDoDůchodu             | 590     |
| Plán km od počátku cesty | 830     |
| Již ujeto km             | 1221    |
| PlněníPlanuKM            | 391     |
| PlněníPlanuProcenta      | 147,12% |
| UjetoProcent             | 18,16%  |

A map of Europe with a blue line tracing a route across the continent. The route starts in the UK, goes through France, Germany, Poland, Czech Republic, Austria, Italy, and ends in the Balkans. Various cities and countries are labeled.

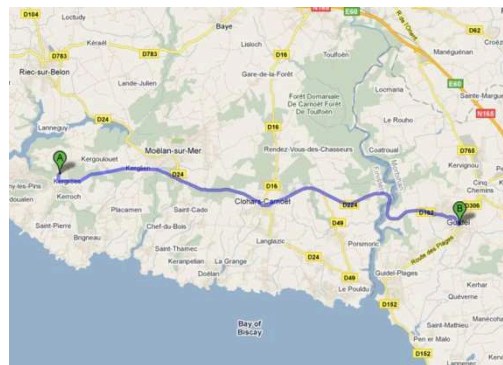
### Etapa 063, 6. června 2011

Start: Kergroes, Camping La Grande

Cíl: Guidel, Camping Les Jardins de Kergal

17,0 km

Ujeto rychle a na jeden zátah. Etapa byla jako obvykle lehká, žádné kopce. Nic moc zajímavého, pouze jeden most, který jsem si vyfotil.

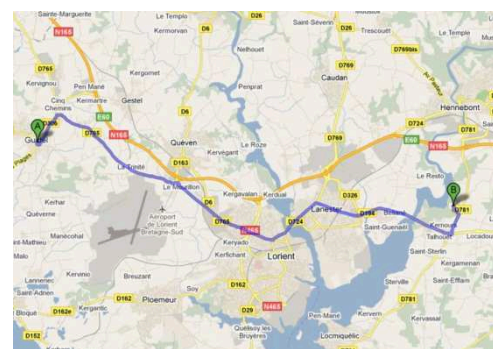


### Etapa 064, 8.června 2011

Start: Guidel, Camping Les Jardins de Kergal

Cíl: Locquenole, Hotel Chateau de Locquenole

17,0 km





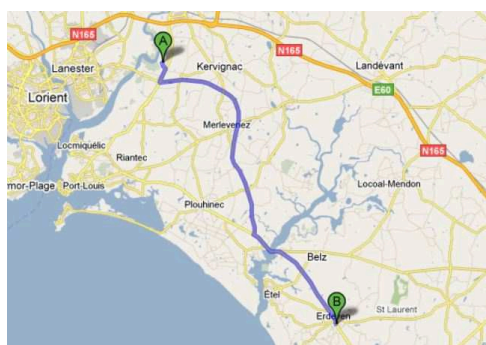
Ujeto na začátku večera po těžce stráveném pracovním dni. Cesta přes města poblíž pobřeží, jsou trochu jiná než ta v Normandii, ubylo modrých okenic, jsou nahrazeny jinými barvami, viděl jsem zelené nebo i hnědé, občas zajímavý most. Snímek je z nového mostu, postaveného přes řeku Le Biavet.



Cíl v zatím nejdražším hotelu - noc přes 4500 Kč

**Etapa 065, 12.června 2011**

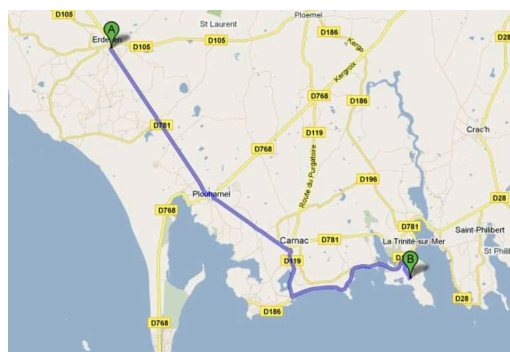
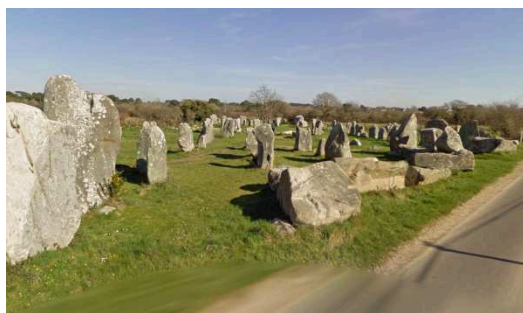
Start: Locquenole, Hotel Château de Locquenole  
Cíl: Erdeven, Hotel Restaurant des Voyageurs  
20,4 km



Zajímavý visutý most Pont Lorois, jinak stále samá rovina, zeleň a nic nového.

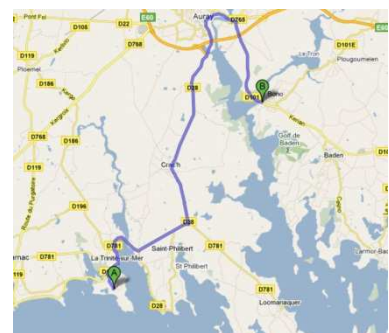
**Etapă 066, 13. 6. 2011**

Start: Erdeven, Hotel Restaurant des Voyageurs  
Cil: La Trinité-sur-Mer, SAS camping de la Plage  
15,2 km



**Etapă 067, 15. 6. 2011**

Start: La Trinité-sur-Mer, SAS camping de la Plage  
Cil: Bono, Hotel Alicia  
18,4 km

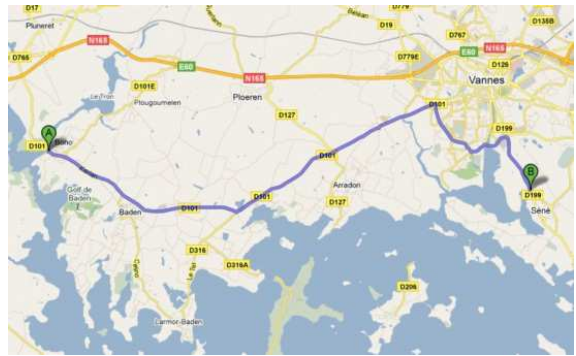




### Etapa 068, 17. 6. 2011

Start: Bono, Hotel Alicia

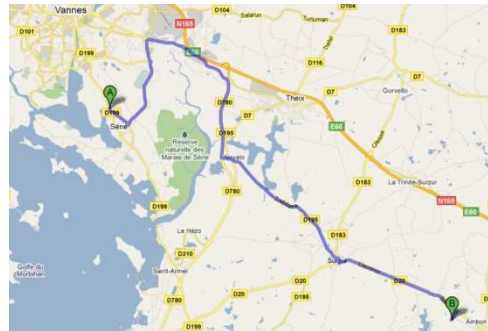
Cíl: Cantizac, Camping du Moulin de Cantizac  
20,1 km



### Etapa 069, 18. 6. 2011

Start: Cantizac, Camping du Moulin de Cantizac

Cíl: Brouel, Camping d'Arvor  
22,5 km



### Etapa 070, 19.6. 2011

Start: Brouel, Camping d'Arvor

Cíl: Billiers, Chambres d'hotels Les Glycines  
10,2 km



### Etapa 071, 19. 6. 2011

Start: Billiers, Chambres d'hotels Les Glycines

Cíl: Pénestin, Camping les Parcs

20,8 km



Cesta poněkud užšími silničkami, malý provoz, celkem až na to počasí, pohoda.

### Etapa 072, 20. 6. 2011

Start: Pénestin, Camping les Parcs

Cíl: Mesquer, Camping Le Welcome

19,9 km





### Etapa 073, 25. 6. 2011

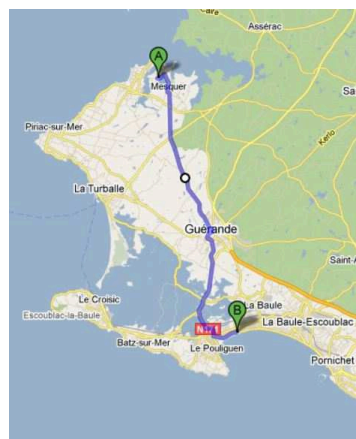
Start: Mesquer, Camping Le Welcome

Cíl: Le Pouliguen, hotel Mercure la Baule Majestic

18,6 km

Krásná, nová asfaltka před Guérande, přímo nejen pro rotoped, ale i pro kolečkové brusle, jestli se to tady může...

Cíl v krásném hotelu na pobřežní promenádě.



### Etapa 074, 26. 6. 2011

Start: Le Pouliguen, hotel Mercure la Baule Majestic

Cíl: Saint-Nazaire, Holiday Inn Express

17,8 km



Kolem pobřeží dlouhou přímořskou promenádou do ústí řeky Loire a do Nantes už to mám jen kousek.

### Etapa 075 ujeta 26.6.2011 jako druhá etapa tohoto dne

Start: Saint-Nazaire, Holiday Inn Express

Cíl: Savenay, Le Chêne Vert

25,3 km



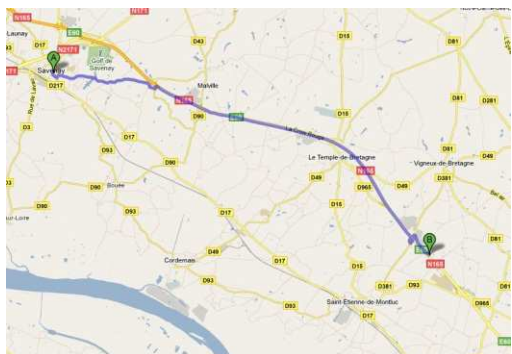
Vyjíždím. Po pravé ruce vidím staré vojenské pevnosti z 2. světové války a projíždím průmyslovou zónou. Projíždí přístavem a je tu dost velký provoz. Ještě, že tu je vyhrazený pruh pro cyklisty. Postupně se vymotávám a jedu již klidnější částí města mezi nižšími, staršími, maximálně patrovými domy a jsem na výpadovce. Nějakou chvíli pak pojedou už dál od pobřeží. Další cesta vede kolem letiště v Montoir-de Bretagne po pravé ruce, vypadá to, že je i dost frekventované. Dál pak pokračuji celkem nezajímavou rovinou po čtyřproudovce. Jinak až do cíle celkem nic zajímavého.

### Etapa 076, ujeta 29. 6. 2011

Start: Savenay, Le Chêne Vert

Cíl: poblíž Nantes, Brit hotel Atlantel 2

18,8 km



Větší část cesty po dálnici s poměrně hustým provozem. Blížím se k Nantes, ale během této etapy se do ještě dojet nedá. Končím v hotelu u dálnice.



## Etapa 077, ujeto 1. 7. 2011

Start: poblíž Nantes, Brit hotel Atlantel 3

Cíl: Nantes, C.H.U. Hotel Dieu

22,6 km

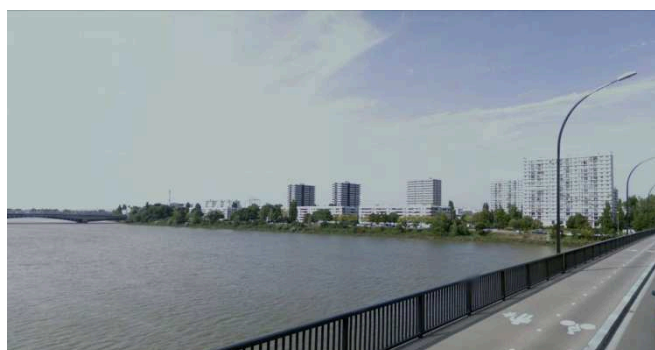
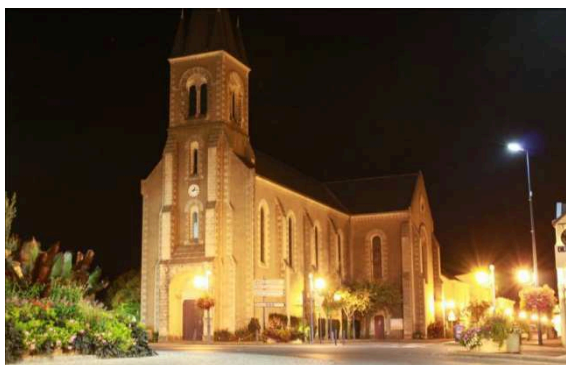
Výjezd z hotelu na dálnici s hustým provozem. Stále po zelené, křovinami zarostlé, rovině.



... A jsem v Nantes. Zatím jen na okraji, což je velká průmyslová zóna s mohutným provozem, vyžaduje to velkou pozornost při jízdě.



Konečně jsem mimo hlavní trasu a doufám, že směřuji do centra města. Mohutné bytovky z předměstí pomalu zmizely za mnou. A jsem v historické, poněkud provozně klidnější části. Můj hotel je poblíž řeky Loira, která je zde již dosti široká a vede přes něj několik mostů. Výhledy odtud jsou pěkné, ale přesto jsem byl mírně zklamán.





### Etapa 078, ujeto 14.7.2011

Start: Nantes, C.H.U. Hotel Dieu

Cíl: Chateau de la Gallissonnière

19,4 km



Projíždím městem směr jih, mísí se zde starší s novou zástavbou, překračuji postupně dvěma mosty ramena Loiry.

Nantes je rozlohou poměrně velké město, dá do dosti času z něj vyjet. Nakonec mám město za sebou a vjíždím do vinařské oblasti, kolem cesty začínají být vidět vinice.

Ano, ji jich tu čím dál víc. A u cesty je možno i nějaké to vínko ochutnat. A cíl cesty - Chateau de la Gallissonnière, to zní opravdu vinařsky.



### Etapa 079, ujeto 21.7.2011

Start: Chateau de la Gallissonnière

Cíl: Boufféré, Inter-hotel Saint James

23,7 km





... A všude kam se podívám, réva. Pak se nedivím, že Francouzi mají nějaké to minimum alkoholu povoleno při řízení. Pryč je chladná Normandie se svými modrými okenicemi, je opravdu poznat, že jedu do jižní Francie. Budu mít za sebou region Pays de Loire a před sebou Poitou-Charentes. Vinařská oblast pomalu končí, ale další mám určitě před sebou. A stále je tu plno zeleně, ale málo vesnic. Zřejmě jedu po hlavnějších silnicích.

### Etapa 080, ujet

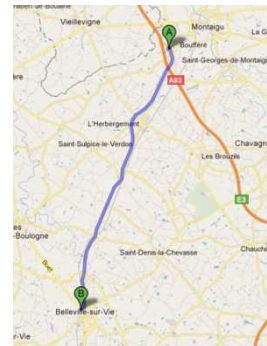
22.7.2011

Start: Boufféré, Inter-hotel Saint James

Cíl: Belleville-sur-Vie

21,7 km

Poměrně nezajímavá etapa po dálnici, fádni velmi mírně zvlněnou pahorkatinou.



### Etapa 081, ujet 23.7.2011

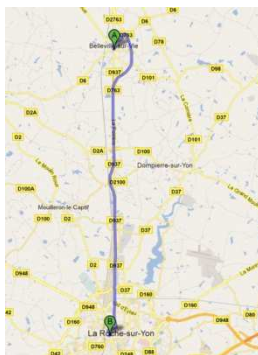
Start: Belleville-sur-Vie

Cíl: La Roche-sur-Yon, hotel Napoleon

15,0 km

Tentokrát etapa není dlouhá, prostě to tak vyšlo, abych nespal někde u cesty.

La Roche-sur-Yon mne moc nenadchlo, alespoň to, co jsem viděl při cestě. Běžné, tuctové město. Hotel Napoleon také nic extra, běžný městský hotel.

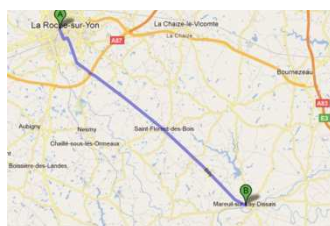


### Etapa 082, ujet 24.7.2011

Start: La Roche-sur-Yon, hotel Napoleon

Cíl: Mareuil sur Lay

22,5 km

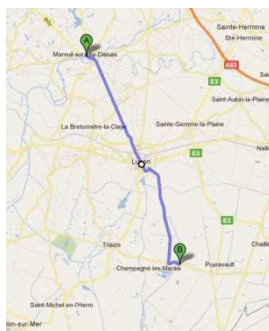


Silnice prakticky bez zatáček, stále jsem v rovině, pokračuji směrem k La Rochele. Mareuil sur Lay je pěkné městečko, plné květin a krásných vyhlídek, jednou z nich je na starý kostel gotického vzezření.



## Etapa 083, ujeta 26. 7. 2011

Start: Mareuil sur Lay  
Cíl: Champagné-les-Marais  
21,0 km



Kopeček při výjezdu z města na začátku etapy. Pak poměrně kus přímé cesty mezi rozsáhlými poli, docela se tu dobře daří kukuřici. Zhruba za polovinou cesty projíždím městem Luçon. Je to příjemné pěkné starší městečko, s užšími uličkami, radost podívat. Hlavně na krásnou katedrálu. Odtud pak pokračuji výpadovkou na Šampaň. Kolem silnice je dost kanálů, málem jako v Holandsku. Jeden z takových mám delší dobu po levé ruce.



| Cesta do důchodu         |         |
|--------------------------|---------|
| Jméno                    | Jenda   |
| Cílové km                | 8207    |
| StartEtapyKM             | 1484    |
| Sum Of Vzdalenost        | 3139    |
| ZbýváKM                  | 5068    |
| DnyDoDůchoduStart        | 673     |
| DnyDoDůchodu             | 553     |
| Plán km od počátku cesty | 1200    |
| Již ujeta km             | 1655    |
| km nadplán (+)           | 455     |
| PlneníPlánuProcenta      | 137,89% |
| UjetaProcent             | 24,61%  |



A jsem v Champagné-les-Marais. Je to asi jiné město, než to vinařské, kolem cesty jsem nezahlédl ani jednu vinici. Nu což, musím si dát nějakého klasického lahvičky z běžného obchodu. Ostatně, na to pravé šampaňo bych stejně neměl.

## Etapa 84

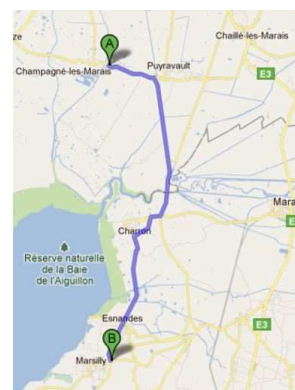
Start: Champagné-les-Marais

Cíl: Marsilly

20,2 km

Ujeta 30.7.2011

Cesta se zdá být dosti fádni, po rovině mezi poli, dlouhou dobu pouze vedle silnice nějaký vodní kanál, nic moc, po čase už ani to ne, jen nějaká polní cesta. Pak po





levé straně míjím ohyb nějaké trošku větší řeky, opět prakticky bez života, žádná lodička, mají na to asi jiné oblasti. Posléze alespoň nějaká technická zajímavost: řeka se točí doprava a přejíždím ji po mostě se semaforem. A plují po ní i nějaké plachetnice. Konečně nějaké městečko: Bourg-Chapon. Tady na začátku města na kruháci odbočuji u vodárenské věže doprava.

Nakonec to není nějaké satelitní městečko, je to jen

pěkně upravená vesnička s čistými nízkými domky a zahrádkami.

Kousek dál leží Charron. Také malá vesnička, ale působila už trochu více městsky, byly tu i patrové domy. Ale jinak navigace mne vede po silničkách na úrovni tak naší 3. třídy. Všechna čest panu Googlovi, mají to tu pěkně nafocené. Ale zřejmě jsem to přechválil, protože za chvíli je vše nějaké zamížené, nebo mi jde pomalu internet a nechce obrázky vykreslit. Na druhé straně jsem zřejmě o moc nepřišel, stále stejná, fádní krajina. Nebo, že bych jel

moc rychle? Další městečko: Eglise des Esnandes. Okenice na domech jako v Normandii, ale ne modré, tentokrát zelené. A koukám, modré taky. Budu ty barvy dál sledovat a uvidíme. Nakonec dojíždím do Marsilly, městečka poblíž Biskajského zálivu.



### **Etape 085**

Start: Marsilly

Cíl: Rivedoux plage u Saint Rochele, Camping les Tamaris  
17,2 km

Ujeto 16.8.2011



Začínám opět úzkou vesnickou asfaltkou. Dokonce velmi úzkou, že se tady ani dvě auta nevyhnou. Natož rotoped (nebo pes). Ale tady jsem trochu ujel z trasy a musím se vrátit, opravdu ta moje cesta je trochu normálnější. A u jednoho kruháče krásný větrný mlýn. Ale spíš to bude jen dekorace.



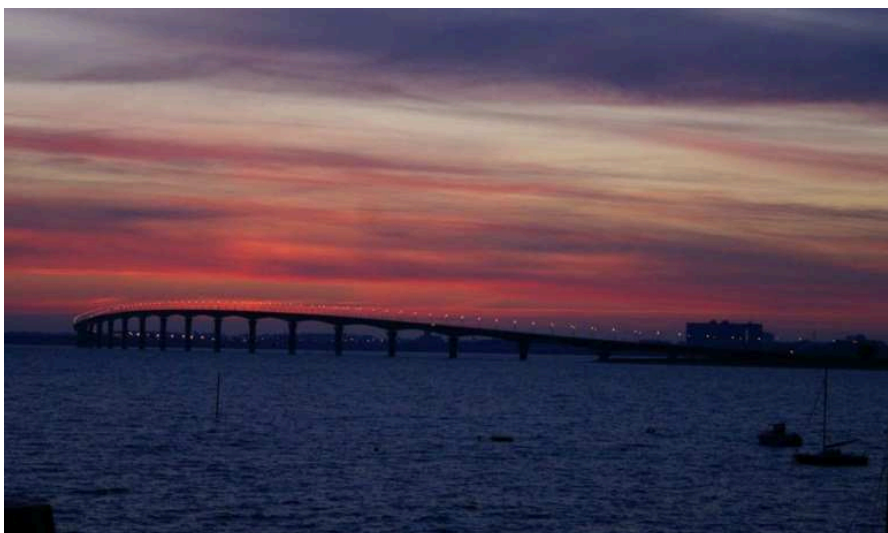


A další dekorace na krásném starém Citroenu, který mne předjel. Téměř z doby hippies! A pokračuji směrem na krásný název Laleu La Pallice.

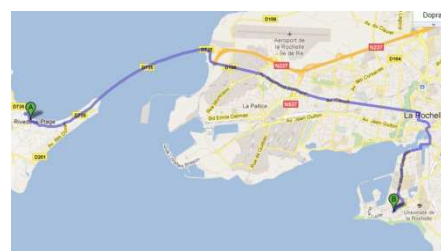
V dálce vlevo míjím letiště La Rochelle. A pak konečně po více kilometrech opět přijíždím k Atlantiku. Také u tohoto pobřeží se setkávám se starými pevnostmi z druhé světové války, podobnými našim bunkrům.



Ale to jsem už u nájezdu na most k ostrovu, ouha, je placený. Ale nedá se nic dělat, všechno něco stojí. Jedu dál. Cesta po mostu je fascinující. Nakonec jsem v La Plage na ostrově Ile de Ré. A fotím poslední, večerní snímek mostu, po kterém jsem přijel.



**Etapa 086**  
Start: Rivedoux plage u Saint Rochele, Camping les Tamaris  
Cíl: Fast Hotel La Rochele  
14,5 km  
Ujeto 19.srpna 2011





Etapa začíná krásně, projíždkou po dlouhém mostě přes moře, po kterém jsem jel již předtím, jiná cesta nevede. Po sjezdu na pevninu ovšem tak idylické to není, projíždím průmyslovou zónou, dost mne zaujala recyklační stanice na beton. A že ho tam mají hodně. Ovšem, práší se z toho...



Pak už projíždím předměstím La Rochelle a nakonec jsem ve starobylém středu města. To pak navazuje na přístav s pevností, opravdu krásné místo.



Fast Hotel je poblíž v parku a tady pro dnešek končím.

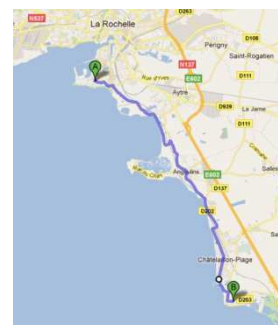
### Etapa 087

Start: Fast Hotel La Rochelle

Cíl: Chatellaillon Plage, Camping Port-Punay

13,4 km

Ujeto 3. září 2011



Starou část La Rochelle mám za sebou. Při cestě poblíž moře je hodně nových, moderních staveb. Ovšem na druhé straně i nedostavěných, což s sebou nese trochu nepořádku. Všude, kde se staví, je to asi stejné. Bude to určitě sloužit k rekreaci, je tu krásná, dlouhá pláž a taky pěkný kemp.

Ale jedu dál. Je zrovna odliv a v přístavu pro menší loďky vyschlo moře. Zajímavý pohled.





A nakonec cíl je v parádním kempu Port Punay.

### **Etap 088**

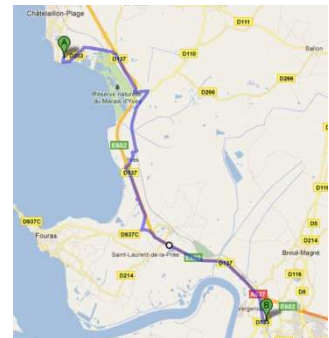
Start: Chatellaillon Plage, Camping Port-Punay

Cíl: Rochefort, Etap Hotel

18,4 km

Ujeto 4. září 2011

Cesta poblíž moře, po rovině. Pokračuji směr Rochefort. Úzkou cestou vedle dálnice, snažím se vyhýbat placeným úsekům.



Jinak nic celkem zajímavého. Etap Hotel na severu Rochefortu je spíše pro řidiče kamionů, nebo pro cestující, projíždějící jako já, kteří potřebují pouze přespat s večeří u Mac Donalda. A pak pokračovat stále na jih, směr Bordeaux a pak do Španělska.





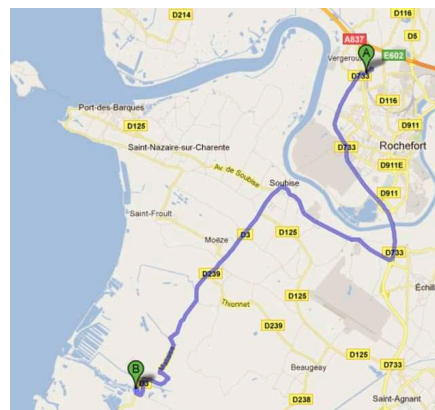
### **Etapu 089**

Start: Rochefort, Etap Hotel

Cíl: Brouage, le Port

20,9 km

Ujeto 8. září 2011



Jsem nyní v departementu Charente-Maritime. Kolem města protéká řeka Charente, podle které se tato část Francie jmenuje.

Začátek cesty probíhá opět celkem pustou rovinou. Přes řeku Charente projíždím poměrně novým, moderním mostem, ale řeka pod ním vypadá dosti škaredě, hlavně díky její hnědé, blátivé barvě.



Pak už za městečkem Moëze z poměrně frekventované hlavní silnice se pomalu dostávám na cesty vedlejší, s menším provozem, tím taky příjemnější. Končím u jedné zajímavé staré vojenské pevnosti.

### **Etapu 090**

Start: Brouage, le Port

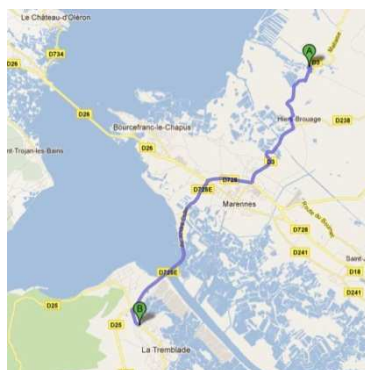
Cíl: La Tremblade, hotel Le Heron Cendre

14,7 km

Ujeto dne 9. září 2011

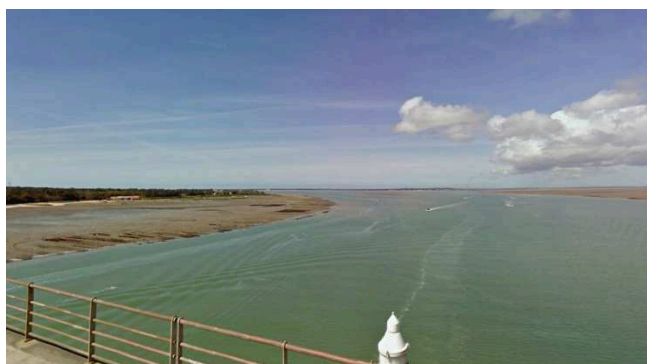
Brouage je starobylé město, asi kdysi mělo něco společného s vojskem, protože pravidelně

uspořádané ulice s kamennými domy vyjadřují tu starou vojenskou strohost. Kromě toho je to také turistickým centrem s kavárničkami na ulici a samozřejmě kamenným kostelem, který připomíná spíše pevnost. A je ohraničeno hradbami téměř kolem dokola. Odtud tedy startuji.





Jako další vesnice je Hiers. Působí ospalým dojmem, nikde ani živáčka. Je dost malá, brzy jsem opět mezi loukami a poli. Nebo spíš mokřinami s vodou svedenou do nějakých kanálů, které nikam nevedou.



Po chvíli se přede mnou ukazuje další pěkný zvýšený most přes větší řeku. Nevím, jak se jmenuje, ale je zajímavá tím, že tady u mostu je velmi široká a pár kilometrů na východ už je z ní celkem pouhý potok. Je to tím, že kolem je hodně velkých ploch vody, kdysi to musely být jen bažiny, které jsou zregulované, přivedené do řeky a tím vzniká ten efekt jejího rychlého rozšíření. Je na ní také dost živý provoz, hlavně malých motorových člunů. A není až tak špinavá, jako ta předchozí. Jsou tu také pěkné borové lesíky a dost cyklistů.



Rekreační oblast. Hotel Le Heroc Cendre, ve kterém dnes končím, působí spíše jako nějaké rekreační středisko, ubytování je v domcích v borovém lesoparku.

### **Etapu 091**

Start: La Tremblade, hotel Le Heron Cendre  
 Cíl: Saint-Palais-sur-Mer, Camping La Grande Cote  
 19,4 km  
 Ujeto 12. září 2011

Pokračuji směrem jih až jihovýchod, na Bordeaux.







První městečko při cestě je La Tremblade, podle mapy to měl být start etapy, ale ten hotel byl mimo město. Takže pro vysvětlení. Městečko je celkem příjemné s tradičním kamenným kostelem, ale nezastavuji, jedu dál. Za koncem města po pravé straně je pěkný kemping, ale to by byla moc krátká etapa. Čili opět pokračuji. A mám za sebou další městečko, Avert. A opět borové lesy a dost časté kempy. Taky je tady poblíž zoologická zahrada, jezdí tu i silniční vláček. A ráj cyklistů. Kolem silnic je plno cyklostezek s odbočkami do lesíků. A hlavně něco pro mne: po rovině.



Blížím se k moři, tak rekreační oblast je tu znát. Trochu mi to připomíná i okolí Balatonu. Konečně pěkné okolí, přímo relaxační. K moři je odtud velmi blízko, ale lze ho pouze vyušit napravo za borovicemi. A při cestě začínají příjemné hospůdky. Před koncem etapy, tedy příjezdem k moři mne čeká ještě kopeček a budu v Saint-Palais-sur-Mer. Na pobřeží letoviska je pěkně, ubytovací možnosti tu jsou. Tedy končím.

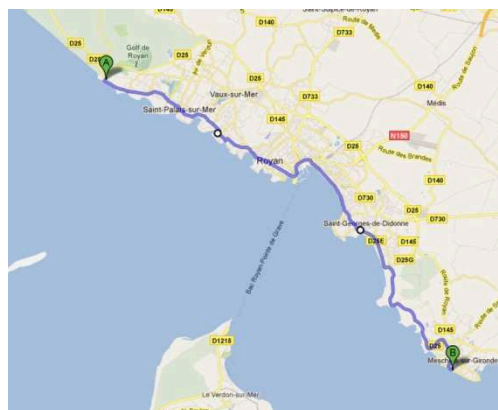
### Etapa 092

Start: Saint-Palais-sur-Mer, Camping La Grande Cote

Cíl: Meschers-sur-Gironde, Mairie

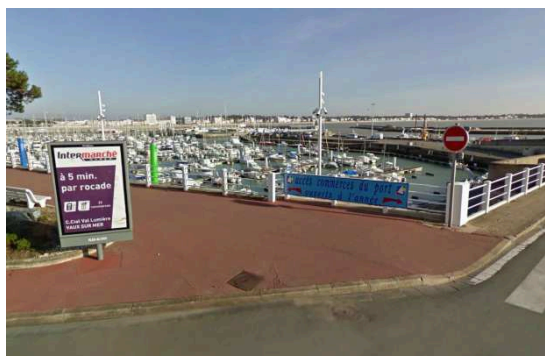
20,7 km

Ujeto 14. září 2011



Meschers-sur-Mer leží v mírně zvlněném terénu, ale opravdu jen mírně. Žádný průmysl zde není, myslím, že se tu může bydlet příjemně.

Dalším letoviskem, přímo navazujícím je Vaux sur Mer. A následuje Royan.



Tady už je to hustější, domy i provoz. Je tu i přístav pro trajekty a kousek dál je „přejachtováno“. Jdu se trochu podívat a pak dál a dál. Dlouhou promenádou kolem moře. Nechtěl bych ji procházet pěšky. Ještě, že mám ten rotoped! Ani moc hospůdek tu není, jen vilky a menší maximálně dvoupatrové domy. A navíc, těch promenád je tu několik. A dlouhé, písčité pláže. Po obou stranách silnice v borových hájích několik fešáckých kempů.



### Etapa 093

Start: Meschers-sur-Gironde, Mairie

Cíl: Mortagne-sur-Gironde, Restaurant du Port de Mortagne

18,1 km

Ujeto 16. září 2011

Nejprve vyjždím od moře vlevo, ven z letoviska, na silnici, pokračující směrem na Talmont. A jsem opět ven z borových hájů v nezáživné rovině.



Přesto, že silnice je dosti široká, provoz je tady malý. Opět projíždím mezi vyregulovanými mokřinami, v létě tu asi může být dost komárů. Posléze dojíždím opět k moři, které si to šumí slabým příbojem po pravé straně hned vedle silnice. O kousek dál, když silnice opět od moře odbočila, vidím dokonce i vinici, znamená to, že se blížím k Bordeaux? Někde vzadu v mozku mi to hloubá, že by to mohla být vinařská oblast. Ale spíš to byla výjimka, ta vinice byla jen jedna. Ale pozor, po chvíli je další po levé straně. A další, dokonce po obou! Těch vinic pak potkávám ještě několik. Krajina je tu velmi mírně zvlněná, což je pro vinice asi ideální. Může tu být dobré víno. Přes Chenac-Saint-Seurin-d'Uzet se silnička zužuje a pěkně kroutí, je to trochu náročnější, ale pořád ty kopce mne ještě čekají. Jedu nyní mezi pastvinami, občas nějaké to menší stádečko krav. Pak se objevují zleva v rovině nějaké bílé asi pískovcové skály. Zřejmě kdysi moře zasahovalo až sem. Jsou na nich pěkně vidět bílé vrstvy, jak se moře usazovalo.





Skály zasahují až k přístavišti plachetnic, které zde od moře dosahuje úzkým zálivem, kterým lodě proplovají do obdélníkového, zřejmě uměle vybudovaného přístavu. Tady je pěkně, tedy pro dnešek končím.



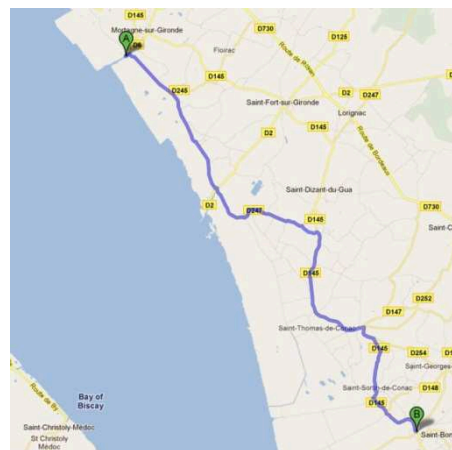
### Etapa 094

Start: Mortagne-sur-Gironde, Restaurant du Port de Mortagne

Cíl: Saint-Bonnet-sur-Gironde

21,1 km

Ujeto dne 21.9.2011



Vyjíždím po úzké "okresce", nebo kdoví, co je to ve Francii. Ale pan Google to má dobře zmapováno. A opět je tu hodně vinic. Jsou většinou na rovinách, a pokud jsou v kopci, pak to není jako u nás, ale ty kopečky jsou opravdu mírné. A přibývá jich, tedy těch vinic.



Nakonec i nějaký ten kopeček, jeden z nich mi připomněl Pálavu. Stromy kolem silnice už chytají podzimní barvy, člověk by ani neřekl, že na cestě jsem už přes půl roku. Jsem na kopci a před sebou výhled na vinice a moře. Toto u nás nemáme. Projíždím Saint-Thomas-de-Conac, což je jedna ze zdejších vinařských vesniček, rozložená v mírné



pahorkatině. Vesnička je starší, domky jsou jižního stylu, tedy hůře udržované, občas se někde rozpadá střecha, ale asi jim to nevadí. Těch kopečků ve vesnici je celkem dost a navíc tu jsou horší silnice. Ještě že rotoped nelze píchnout. Další vesnice, Les-Blanchards již působí učešanejše. A stále vinice, vinice, že z nich jde hlava kolem a to jsem ještě nic nepil. Konečně po mírných stoupáních a klesáních dojíždím do Saint-Bonnet-sur-Gironde. Silnice v městečku je trochu rozkopaná, ale zároveň dávají nový asfalt, ostatně dá se to překonat. Nakonec dojíždím po zajímavé vinařské etapě do cíle.

### Etapa 095

Start: Saint-Bonnet-sur-Gironde

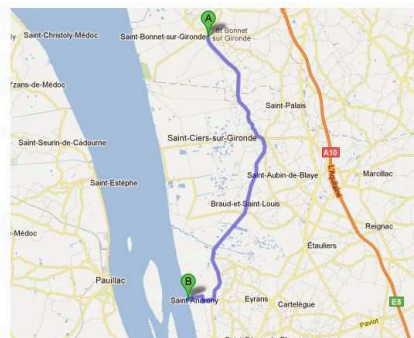
Cíl: pobřeží za La Belle Etoile

23,4 km

Ujeto 28. 9. 2011

Start v poněkud rozkopaném městečku, skoro jako u nás.

Těch lidí, kteří pracují, taky moc vidět není. Ale bude tu nová kanalizace a asfalt.



Po výjezdu z městečka opět mezi zelenými vinicemi po obou stranách a stále pořád skoro po rovině. Nebo spíše mírné stoupání, táhlé a dlouhé. Po levé ruce se zdvíhají kopečky, doufám, že tam nepojedu. Jinak cesta je tu příjemná, sice poněkud užší, ale hlavně s malým provozem. Posléze po průjezdu pár malými vesničkami jsem opět ve velmi příjemné rovině, obrostlé, jak jinak, vinicemi.



O kus dál jen mírně regulované mokřiny, asi jinak zemědělsky nevyužitelné. Akorát tam, kde to jde, je nějaká ta pastvina.

Mezitím je moje silnice, rovná, bez zatáček. Posléze vinice jsou vystřídány kukuřicí, ostatně i z toho se dá cosi pálit, že?

Ale to jsem už na konci dnešní etapy, konkrétně na mořském pobřeží, tentokrát bez ubytování. Nevadí, noci jsou tady teplé, akorát těch mokřin je tu dost... Pozor na komáry.





## Etapa 096

Start: pobřeží za La Belle Etoile

Cíl: Saint-Seurin-de-Bourg

19,9 km

Ujeto 1. října 2011



Vracím se asi kilometr na "hlavní" silnici, po které jsem předevčírem přijel a pokračuji dál na jih, k Bordeaux.

Vinice lemují opět cestu, tentokrát jen vlevo, vesnice téměř žádné, mimo jednoho zámečku (chateau), voní to opravdu vínem.

O kousek dále, tentokrát vpravo, další zámeček, vypadá dost starobyle, ale zřejmě to bude nějaká ta francouzská novogotika. Některé z vinic a koneckonců i ten zámeček, jsou obehnané nižšími kamennými zidkami.



Jsem v Blaye. Je to další venkovské městečko plné zeleně, ale už s větším provozem. Rozkládá se v departementu Gironde v regionu Aquitaine. Nejvýznamnějším městem je Bordeaux. Specialitou tohoto vinařského kraje je Sauternes, což je jednak název vesnice, ale hlavně, podle ní je pojmenován druh bílého, sladkého vína. Dalšími kulinářskými specialitami jsou: kaviár, chřest, ústřice, jehněčí a hovězí maso.

Město leží na okraji úzkého zálivu, ústícího v zálivu Biskajském a vznikajícího soutokem několika řek, nejznámější bude asi Dordogne Gironde podle které se departement jmenuje.

Na pobřeží zálivu pak vpravo míjím starou pevnost, kdysi zřejmě chránící toto město od moře před piráty.



Po výjezdu z města jsem přímo na břehu zálivu. Provoz žádný, bez lidí, pusto, prázdně, je po sezóně. Ostatně ani nevím, jestli v těchto končinách vůbec nějaká sezóna bývá. Cesta je tady úzká, pobřeží není nijak upraveno, možná dobré pro rybáře. A těch pár hospůdek kolem cesty je beznadějně zavřených.

### Etapa 097

Start: pobřeží za La Belle Etoile

Cíl: Saint-André-de-Coubzac

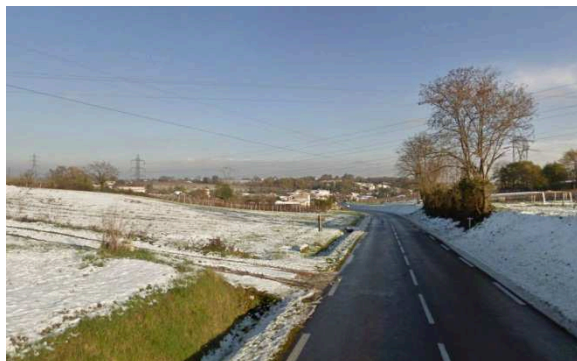
16,4 km

Ujeto 2. 10. 2011



Začínám dvěma serpentýnami vlevo do kopce nad zálivem. Stoupání je celkem prudké, ale nakonec jsem vystoupal do roviny, doufám, že víc kopců dnes nebude. Vinice tady pokračují a vesnic je také trochu víc, než v předchozí etapě.

Jinak mám trochu předstih, podle pana Googla je tady už zima. Kolem silnice napadl na vinice i sníh. Že by to bylo tím, že mám najeto navíc proti plánu víc, než 300 km?



Za městečkem Bourg už je okolí opět bez sněhu, ale počasí nic moc. Přece jen je podzim, který tady přišel dříve.

Nakonec jsem v Saint-André-de-Coubzac a mám tuto na počasí zajímavou etapu za sebou.

### Etapa 098

Start: Saint-André-de-Coubzac

Cíl: Bordeaux, Hotel des Ventes Rive Droite

19,8 km

Ujeto 2. 10. 2011 jako druhá etapa tohoto dne.



Jsem prakticky již v Gaskoňsku, což je jeden z historických regionů Francie, známý především postavou d'Artagnana ze Čtyř mušketýrů.

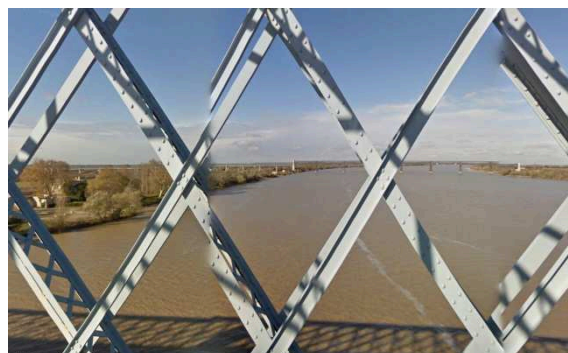


Protože do Bordeaux je celkem již blízko a dopolední etapa byla krátká, dávám se dnes ještě další, jeden z "mezicílů" mě láká.

Ulice v Saint André jsou úzké a provoz velký, budu rád, až budu venku. A jsem venku, v zelené přírodě. Provoz bohužel nezřídnu, není to ale až tak podstatné. Bude to souviset asi s blízkostí města, které bude určitě větší, než Olomouc.



Po mostě Gustava Eiffela přejíždím přes řeku, za kterou už bude pomalu začínat Bordeaux. Most je hodný svého názvu, souvislosti s Eifelovkou jsou více, než zřejmé.



Za mostem už pomalu začíná město, nejdřív menšími domy, pak přibývají ulice, městské autobusy, semaforey. Cesta mne vede přes průmyslovou část města, ale i tato je obložena zelení, bohudíky to není jen samý beton. Podjíždím dálnici a také naše silnice se rozšiřuje, což je určitě pro dopravu do práce nutné. Těch podjezdů a nadjezdů je zde více, město bude určitě velké. Kdybych tady měl jet autem bez navigace, kdoví, kam bych dojel. K autobusům se navíc přidaly i tramvaje, ty však jezdí bohudík na vyčleněném pásu, takže se mi do cesty nepletou. Nemám rád města s tramvajemi.



Hotel des Ventes Rive Droite je strohý, přímo vedle hlavní silnice, prakticky ještě na předměstí. Nic moc, ale někde končit musím.



| Cesta do důchodu         |         |
|--------------------------|---------|
| Jméno                    | Jenda   |
| Cílové km                | 8207    |
| StartEtapyKM             | 1484    |
| Sum Of Vzdalenost        | 3392    |
| ZbýváKM                  | 4815    |
| DnyDoDůchoduStart        | 673     |
| DnyDoDůchodu             | 520     |
| Plán km od počátku cesty | 1530    |
| Již ujetu km             | 1908    |
| km nadplán (+)           | 378     |
| PlněníPlánuProcenta      | 124,74% |
| UjetuProcent             | 28,39%  |



## Etapa 099

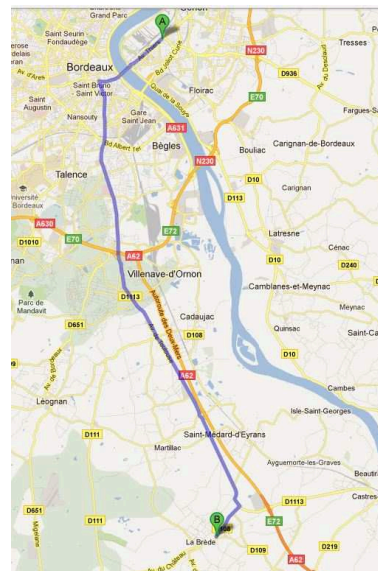
Start: Bordeaux, Hotel des Ventes Rive Droite

Cíl: Relais Akena La Brede

21,4 km

Ujeto 7. 10.2011

Vinařské město Bordeaux leží na řece Garonne. Taky známé víno. Takže jsem během pátku a soboty vypil celkem litr francouzského červeného, bylo dobré.



Nyní k dnešní etapě:

Vyjíždím z hotelu u hlavní silnice s dost velkým provozem, ještě že ty tramvaje mají samostatný dopravní pás. Ale mají tu pěkné, moderní tramvaje, na pohled pěknější, než ty naše. Jinak předměstí nic moc. Staré, nevzhledné baráky. Zlepšilo se to až před mostem přes Garonne. Ten je velmi pěkný se starými historickými lampami. Řeka je zde velmi široká, po levé straně za mostem je vidět velkou katedrálu.



Za mostem již projíždím starým, historickým městem. Dostávám se do užších uliček, dlážděných kočičími hlavami, trochu to drncá. Obchůdků je tady málo, i když by tu slušely. Po chvíli jsem opět na širší ulici, i když stále mezi šedivými městskými baráky. Nic moc. V této části opravdu město výstavné není. Možná k té šedi přispívá

zamračená obloha. Zřejmě mám centru města za sebou, zůstalo za mnou vzadu po levé ruce. Cesta se tady už více otevírá, velké domy mám asi za sebou, nyní jedu více v městské zeleni. Z města se pomalu vymotávám, i když je tu takový provoz, že se občas dostanu do zácpy. Na takový provoz zase ta cesta tak moc široká není. Konečně mám dva proudy v jednom směru a provoz se tedy postupně uvolňuje. Město opouštím Pyrenejskou ulicí, občas se tady objeví i vinice, i když jsem zatím ještě z města nevyjel. Nakonec jsem na jižním okraji Bordeaux a konečně jsem v zelené krajině, kde se lépe dýchá. Toho města už bylo dost.

Silnice je nyní rovná, jednoproudá asfaltka, vedoucí přímo na jih, ke Španělsku, ale tam to mám ještě poměrně daleko. Všude kolem zeleně, příjemná cesta.



Nakonec dojíždím k menšímu hotýlku u cesty, příjemnějšímu než ten, ve kterém jsem končil minulou etapu.



### Etapa 100

Start: Relais Akena La Brede

Cíl: Bourrioc, chambres d'hotels l'airial des landes girondines  
12,8 km

Ujeto 8. října 2011 brzy odpoledne.



Tady, na jih od Bordeaux, už vinice zatím nejsou, projíždím spíše borovými lesy. Nakonec odbočku k hotelu jsem málem přešel.

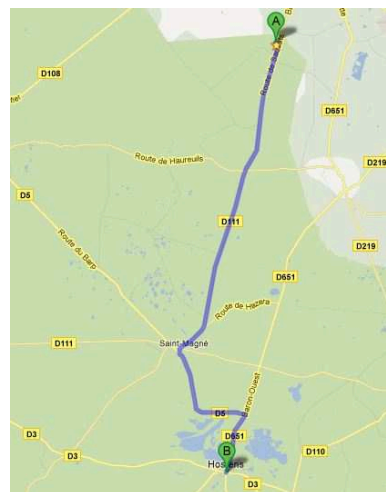
### Etapa 101

Start: Bourrioc, chambres d'hotels l'airial des landes girondines

Cíl: Hostens

15,2 km

Ujeto 8.10. 2011 navečer



Stále jedu mezi borovými lesy po rovině, cesta už není moc zajímavá. Občas sice pár domků u cesty, ale nic moc. Provoz je zde minimální. Asi kilometr před městečkem Hostens jsem po pravé ruce minul pár pěkných lesních jezírek. Ale to městečko je spíše vesnicí obloženou lesy. Je tady nějaká přírodní rezervace.

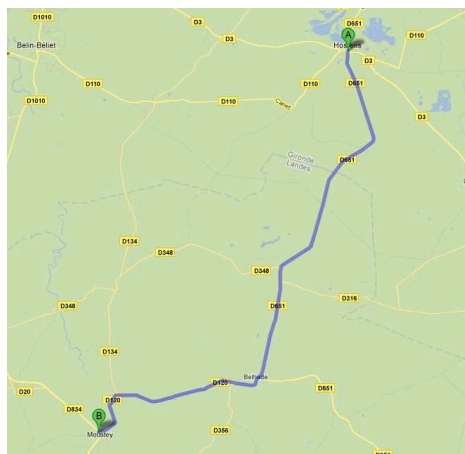
## Etapa 102

Start: Hostens

Cíl: Moustey, Hotel Restaurant Le Domaine

22,4 km

Ujeto 9. 10. 2011



A opět cesta lesnatou, borovicovou rovinou. Místy jsou lesy dost prořídle, probíhá zde těžba. Obnova se zdá pomalejší, i když je vidět také plno už vzrostlejších mladých borovic s výškou tak do 5 metrů. Konečně menší vesnička? Ne, jen 3 venkovské domky, schované mezi stromy. Tady zřejmě lišky dávají dobrou noc. O velký kus dál je další samota. Už dlouho jsem nepotkal žádné auto. A o kilometr dál další barák. Skutečně zapadlý kraj. Konečně něco, co by se dalo nazvat vesnicí, domů je tady asi trochu víc, než 5. Ale ani nevím, jak se to tu jmenuje, tabuli konce obce tu nemají. O kus dál zase pár domů mezi borovicemi. Ale ty lesy jsou čím dál, tím vymlácenější, kolem dokola samý pařez. Dost smutný pohled. Jak je vidět, neplundruje se jen u nás. Další vesnicí je Belhade. Sestává hlavně z nově vybudovaných rodinných domků. Jsem už přes 50 km za Bordeaux a 8 km před cílem v Moustey. Za Belhade, kde jsem minul menší zámček, opět pokračuji přímou silnicí mezi listnatými a borovými lesy. Ráz krajiny je stále stejný: občas nějaká ta samota mezi lesy, místy zdevastovanými, jinak nic zajímavého.

Dojel jsem do Moustey. Ve vesnici je nejzajímavější stavbou starý kostel. Hotel, ve kterém končím, mi zvenku spíše připomíná starou, zrušenou jednotřídku.





### Etapa 103

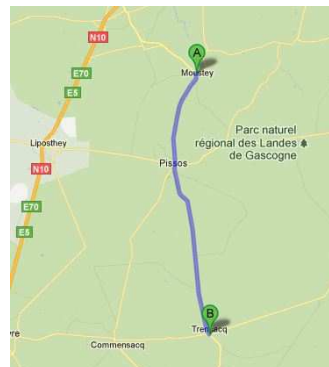
Start: Moustey, Hotel Restaurant Le Domaine

Cíl: Trensacq

17,0 km

Ujeto 14. 10. 2011

Projíždím vesničkou uprostřed borových lesů Gaskoňského přírodního parku. Ráz krajiny je pořád stejný, možná že těch borovic je méně a listnáčů více. Ale jinak hlavně pořád rovina. Zatím mám ve Francii štěstí na nenáročné etapy. Horší je, že kolem cesty není žádná vesnička, žádný obchůdek, žádný hospůdka. Musím teď sáhnout po lahvince Francouzského z Billy, které jsem koupil k příležitosti smluvního uzavření rekonstrukce našeho panelákového bytového jádra.



První vesnička, Pissos. Na začátku, jak jinak kruhový objezd, těmi je Francie posetá, domky skoro jako u nás na vesnici, pěkná hasičská zbrojnice, konečně alespoň hospůdka, ale spíš café bar. O kousek dál už dokonce i hotýlek, ale tady zatím nezůstávám, etapa by byla moc krátká. Takže opět pokračuji mezi lesy.

Takže to byla jediná vesnice na cestě.

Nyní jsem už v Trensacq. Vesnice je menší, vévodí jí však poměrně velký kamenný kostel. Tady pro dnešek končím.

### Etapa 104

Start: Trensacq

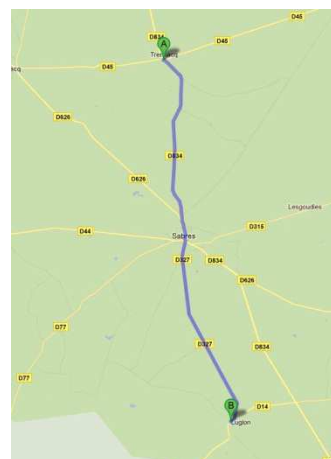
Cíl: Lugion

15,7 km

Ujeto 3. prosince 2011 po dlouhé přestávce, během které jsme zrekonstruovali v paneláku kuchyň a koupelnu.

Po takové přestávce i krátká trasa je poněkud náročná. Ale jdeme na to:

Míjím starý kostelík a vyjíždím z vesnice. Projíždím něčím, co kdysi asi bylo pěkným borovým lesem, nyní dosti prosekaným, ale s novou výsadbou. Snad za pár let...



Jediná vesnice při cestě, Sabres. Nic moc, náměstíčko, kostelík, pár domků, na konci nějaké chatky, ale jinak docela pusto. A pokračuji úzkou silničkou mezi vyrabovanými lesy. A těží se tu fest... Jenom, aby jim něco zbylo. Občas osamělý strom, dost takových je zlámaných. Jsme na rovině, blízko moře, není se čemu divit, vítr tady pak skácí to, co neudělají dělníci. Na mapě je celá oblast vyznačená jako zelená, lesnatá, ale

kdoví, jak ještě dlouho.

Možná, že za čas to bude tady všude vypadat jak o pár kilometrů dál, les je vymýcen a plocha je osetá a uměle zavlažovaná. Jak není les, je sucho. Jsem v cílové vesničce, Lugionu. Nízké domky, občas i nové a kostelík. Jinak nic.



### Etapa 105

Start: Lugion

Cíl: Arjuzanx

16,7 km

Ujeto 4. 12. 2011

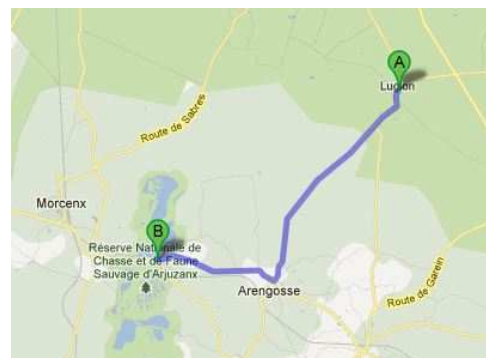
Po levé straně malá budova radnice, vedle ní nějaký pomník. A jedu zase mezi křovím a sem tam i stromy. Při cestě mezi vydrancovanými lesy pouze jedna zemědělská usedlost. Po kilometru je další. A totální zapadákov. Už dlouho jsem nenarazil na žádné město.

V Arengosse odbočuji doprava. Směrovka ukazuje, že jsem projel Národním parkem. Tedy, asi takovým, jako když v Tatrách byl polom.

Ale jinak to vypadá, že bych se už z toho mohl pomalu dostávat. Silnice je širší, dokonce i se středovou a krajními čarami. Zatím, co na minulé etapě jsem potkal tak sotva pár traktorů s dřevem, tady už potkávám normální osobní auta.

Na kraji cílového místa konečně taky kruhový objezd, už jsem žádný neprojel nejméně 30 km.

U městečka Arjuzanx jsou dvě jezera, krajina je příjemnější, a je tady taky dokonce železnice. Městečko leží v národní přírodní zvířecí rezervaci, jak jsem to přeložil pomocí pana Googla.



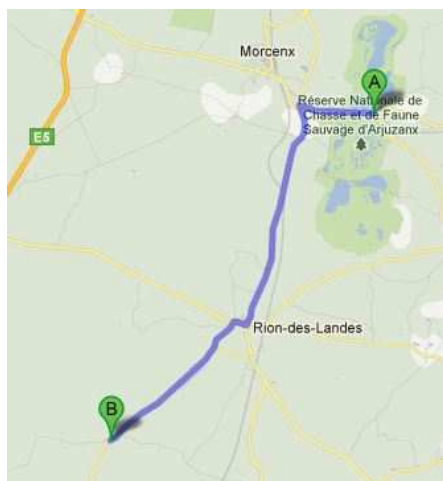
### Etapa 106

Start: Arjuzanx

Cíl: Boos

20,7 km

Ujeto 7. 12. 2011







Menší městečko, nebo spíš větší vesnice. Za ní napravo nejdřív nějaký kostel, pak průmyslová zóna. Zakončená větším kruhovým objezdem a pak už silnice sice užší, ale pěkná, rovná, s čarami, a také s hustším provozem. Napravo se staví nová dálnice, ale to není nic pro mne s rotopedem. Hlavně, že



krajina je tady už na pohled pěknější než posledních zhruba 60 kilometrů. Napravo je elektrifikovaná trať, může to být i nějaká hlavní dvojkolejka, má zajímavé uchycení drátů na vyšších, jako gotických, obloucích, ale vlak jsem zatím žádný nepotkal. Jsem ve městě Dax, na okraji nádraží. Je to pěkná, dost velká budova, navazuje na i také nádraží autobusové. Projíždím kolem, nechávám oboje po pravé straně. Město je docela pěkné, až na občas rozkopané ulice. Jedu kolem nějaké řeky, nevím, jak se

jmenuje, v encyklopedii o ní nepíší. Držím se jí, podjíždím trať a pomalu opouštím město.



Po čase zahýbá silnice doprava, takže řeku vlastně nechávám za sebou. Cesta byla příjemná, jmelí na stromech mi připomíná, že se blíží vánoce. A jedu zase podél tratě, která mne začala provázet před Daxem. Nakonec ostrá zatáčka vpravo a přejezd. Jsem v nějakém menším městečku, jmenuje se Méés. Za kostelíkem odbočuji vlevo na nějakou úzkou, rozbitou asfaltku. Po ní pokračuji dál vesnickou krajinou s poměrně řidším osídlením. Ale asi to není žádný zapadákov, domy jsou tady pěkné. A za vesnicí je už asfaltka zcela nová, i na kolečkových bruslích by se po ní dalo jet. Akorát krajina se nám tady trošku zvlínila, takže na bruslích bych to asi neubrzdlil.



Vesnic je tu víc a docela na sebe navazují, takže pomalu ani nevím, ve které zrovna jsem. Zjistil jsem to až v Cassietu, kde mám opět přejíždět trať, ale opravují ji, je tu objížďka. Nicméně přetahuji rotoped, přecházím přes koleje a jedu dál. A to už jsem v Saubusse. Opět městečko se starým kamenným kostelem, hotel Villa Stings leží na břehu řeky, je zde pěkný výhled. V hotelu končím, příjemná sprcha po dvacetikilometrové etapě přišla vhod.



## Etapa 109

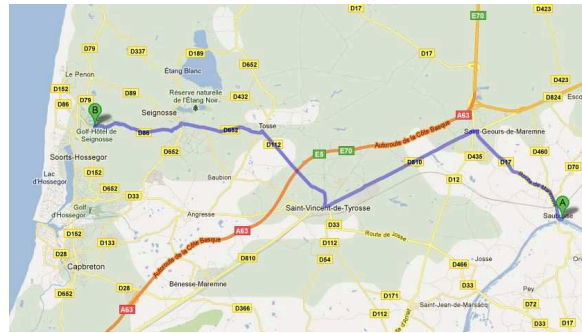
Start: Saubusse, Villa Stings

Cíl: Seignosse, Golf hotel de Seignosse

23,2 km

Ujeto 16. prosince 2011

Opouštím městečko Saubusse, prakticky stejnou cestou, po které jsem přijel, tedy i přes uzavřený přejezd, musím tedy znovu přenést rotoped. Dále pak mne cesta vede zemědělskou krajinou, sklizenou, pooranou, i když občas narazím na políčko s nesklizenou kukuřicí. První dnešní městečko při cestě se jmenuje Saint-Geours-de-Maremmne. Je poměrně malé, s kostelíkem, radnicí a pár obchody. Spíš vesnička, za kterou stojí po obou stranách silnice nová průmyslová zóna. Co se tu vyrábí nevím, francouzsky neumím. Jediné, co jsem poznal, byl Lidl na jejím konci. Po průjezdu lesem a mezi poli a pastvinami mám na cestě další městečko, Casablanca, ale ještě nejsem ve Španělsku. Pouze se k němu blížím, což se značí jižnějším obrazem krajiny a vesnic, jsem víc na jihu.



Tento jižní ráz porušují další průmyslové zóny, globalizace je skutečně všude stejná. Na Casablancu pak navazuje Svatý Vincenc z Tyrosse a vypadá to tady opět stejně. Tedy ze začátku. Město je větší a průmyslová zóna byla jeho začátkem. Provoz je tady dost hustší, možná i tím, že se blížím znovu k pobřeží Atlantiku. Tady jsem trošku zabloudil, zapomněl jsem odbočit, ale po návratu asi 100 m je vše již v pořádku. Nyní jedu kousek na sever, i když moje trasa je na jih. Skoro jako Jára Cimrman. Ale tady tohoto světového génia asi neznají. Nevím. Pomalu se stáčím severozápadně, krajina plná zeleně ukazuje na blízkost moře. V městečku Tosse se definitivně stáčím na západ a do cíle mám 4 km. Cíl cesty, Golf hotel je až za městečkem Seignosse, nejprve je nutno projet krásným borovým lesem. Ten les je poměrně dlouhý, ostatně jako celá etapa, ale sláva, už vidím napravo plochu



golfového hřiště. Budu tedy v cíli. Už jsem potkal i nějaké ty golfisty, kupodivu šli pěšky. Hřiště mne provází po pravé straně, trávník je krásně zelený a myslím, že lépe udržovaný než na jediném hřišti, co jsem zatím viděl, a to v Nechanicích. Rekreační oblast je tady skutečně pěkná, na asfaltkách je i méně aut, asi už není sezóna. Toto letovisko leží v lesích až za zástavbou, za níž pak na druhé straně je moře. Od přímořské části je odděleno pásem zeleně. Jsem v cíli.



## Etapa 110

Start: Seignosse, Golf hotel de Seignosse  
Cíl: Labenne-Océan, Camping Le Boudigau  
16,5 km  
Ujeto 17. prosince 2011

Do cíle další etapy sice přímo kolem moře nepojedu, ale jedu na jih, stále pěknou rekreační krajinou mezi borovými lesy. Nejprve se však musím od hotelu kousek vrátit, abych mohl pokračovat dál. Krajina je tady trochu zvládná, ale není to moc.



Prakticky musím dojet až na druhý kruhový objezd a zde se teprve moje další cesta od té včerejší začíná lišit. Na prvním výjezdu jedu směrem k moři. Je po sezóně a dokonce tady napadlo i trošku sněhu, tak jako u nás. Ale myslím si, že to stejně roztaje. Hlavně, že silnice je suchá, smyk tedy nehrozí. V létě tady může být pěkně, napravo moře, cesta mezi borovicemi a vedle ní vlevo pak pěkné rekreační hotýlky.



Jedu prakticky podél opuštěné pláže. Ale spíš podél úzkého zálivu s pláží. Teprve za ním je pak hlavní pláž na okraji Atlantiku. Tímto pěkným rekreačním městečkem projíždím mezi vilami v zahradách, které určitě neslouží jen k běžnému bydlení. Přesto i v tuto dobu tady jezdí, nebo parkuje plno osobních aut, i když lidí na ulicích až tak moc není vidět. Ostatně taky není žádné teplo, je prosinec. Při cestě se střídají vilky v zahradách s borovým lesíkem a docela to ubíhá. Cílové městečko Labenne leží na pobřeží a působí také velmi pěkně, čistě, vzdušně. Avenue de Ocean mne doufám podle názvu dovede k moři. Kemping Le Boudigau je také umístěn mezi borovicemi a je krásně vybaven včetně dost velkých bazénů. Příjemný konec cesty.





## Etapa 111

Start: Labenne-Océan, Camping Le Boudigau

Cíl: Biarritz, Hotel Du Palais

22,2 km

Ujeto 18. prosince 2011

Plán dnešní cesty: odjezd z kempu, průjezd mezi bory letoviska, město Bayonne a pak zpět k moři, pouze poněkud jižněji.

Nejprve se však musím vrátit z letoviska Océan do Labenne, tedy mírně do kopce pěknou asfaltovou cyklostezkou vedle hlavní silnice. Další stoupání ještě na železniční nadjezd, opět s gotickými elektrickými sloupy, je to asi ta stejná trať, jako před několika etapami a vede asi do Španělska.

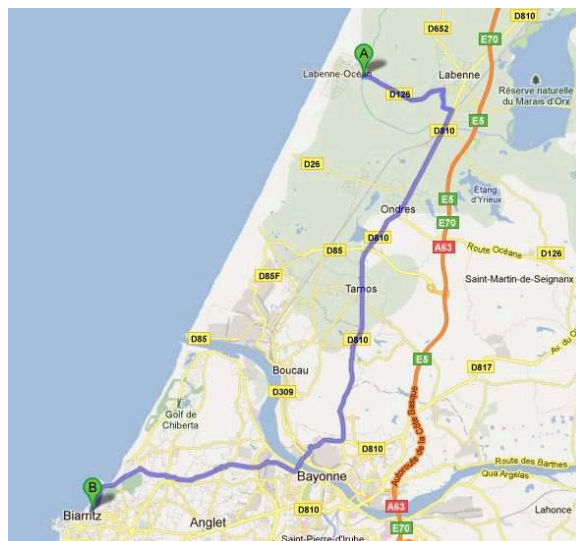


nějaké jiné obchodní centrum. A aut tu přibývá. Ale naštěstí se ta nákupní střediska střídají s cestou v lese, tedy to jde. Až na ten provoz, prakticky se dostávám do kolony. Španělsko se blíží! U cesty velké poutač s býkem. Že by tady taky byly býčí zápasy? Děkuji, nemusím.

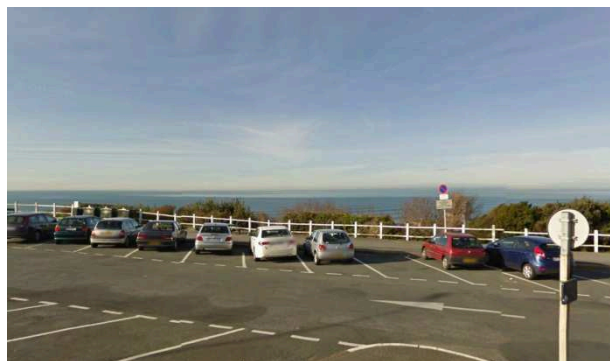
V Bayonne také nebylo o co stát, je to větší město, samý nadjezd a podjezd, akorát jsem přešel dost velký most, ze kterého byl pěkný výhled, ale jsem rád, že jsem z města venku.

Ale předčasně. Další stoupání a klesání. Kde je to moře?

Konečně! Docela mne i bolí nohy, dnes je to náročnější. Ještě však je třeba dojet do hotelu. Cesta k němu vede mezi domky, moře po pravé straně.



Cesta, po které jedu, je značně široká, je to hlavní silnice se slušným provozem, tedy nic moc příjemného. A navíc mi slunce svítí do očí. Inu, stále jedu na jih. Po ní vjíždím do města Ondes. A hned za ním Tarnos. Zde toho moc k vidění u cesty není, nebudu jim věnovat pozornost. Pouze to, co zde stojí ke krátkému popsání, jsou mírné stoupání a klesání, asi se blížím k Pyrenejím. Pokud je tady nějaká rovina, pak je na ní Carefour, nebo



Hotel Du Palais působí na korzu v zálivu impozantním a dosti drahým dojmem. Rezervace 1 pokoje 9210 Kč.

Do Španělska to mám už jen dvě etapy. Do Vánoc tam musím být!





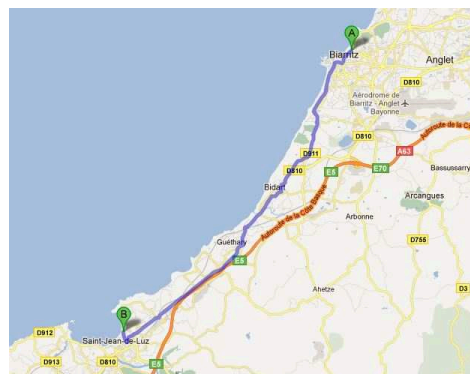
## Etapa 112

Start: Biarritz, Hotel Du Palais

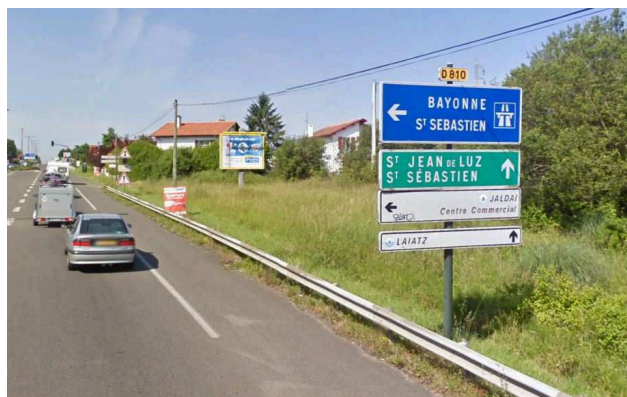
Cíl: Saint-Jean-de-Luz, Grand Hotel Loreamar Thalasso Spa  
15,3 km

Ujeto 19. prosince 2011

Biarritz je krásné město nejen promenádou u moře, ale také svou světlou městskou zástavbou, kterou projíždím. Je umístěno ve svahu nad mořem, tento svah není moc prudký, ale mezi ulicemi ve vrstevnicích je možno projít mnoha schůdkovými chodníky. Ruch je tady poměrně čilý i mimo sezónu. Ulice mají často uprostřed pěší pás s řadami palem, vypadá to tady dost lázeňsky. První část cesty městem vede poměrně dlouhý kus do kopce. Za to však odměnou dostávám výhled na moře a konec pláže shora. Postupně se dostávám z honosné lázeňské zástavby do části městských domků se zahrádkami, plnými zeleně a jižních stromů. Odtud konečně mám delší sešup dolů k moři. Je zataženo, ale o to lépe se šlape.



Na některých sjezdech už před sebou vidím vrcholky Pyrenejí, k hranici se už přibližuji skutečně na dosah.



Cesta mne vede na jih po Avenue d' Espagne, další městečko Bidart, na začátku s opuštěnou pláží, leží opět na kopečku. A z něj opět sjezdem dolů. Jsou to zkrátka vlnovky. Pokračuji do Saint-Jean-De-Luz, což poznávám jen podle tabulí u silnice, tady to na sebe dost navazuje.

Hotel, který je cílem mé cesty, je podobný tomu ze včerejška, stojí na okraji palmové promenády, opět pro bohaté. Nejdražší, který jsem tady našel. Přesto však levnější než včera, pokoj za pouhých 5 tisíc Kč při přepočtu.





### Etapa 113

Start: Saint-Jean-de-Luz, Grand Hotel Loreamar Thalasso Spa

Cíl: Hondarribia, Španělsko, Hotel Parador El Imperator

18,0 km

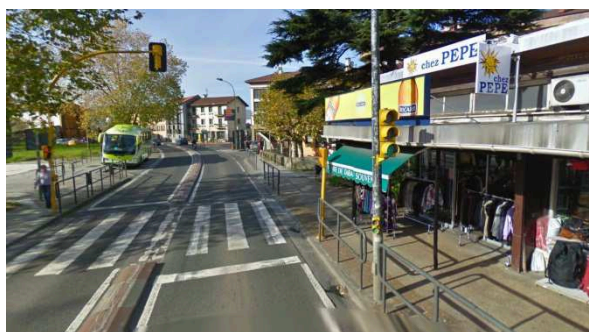
Ujeto 20. prosince 2011

Opouštím krásné přímořské letovisko, poslední na francouzském západním pobřeží. Místo je to asi dost významné, jezdí sem i expres TGV, chlouba francouzských železnic. Po levé ruce mám nádraží a trať a dokonce jsem viděl i jednu vlakovou soupravu.



Hned za mostem je první španělské město Irún.

Po chvíli přejezdím trať nadjezdem, pokračuji nyní já vlevo, směrem k předhůří Pyrenejí. Krajina i tady už začíná být pěkně zvlněná, občas na skoro horských loukách se pase stádo oveček. Posléze sjíždím dlouhým klesáním do posledního francouzského městečka Urrugne, ve kterém most přes řeku Urumea tvoří hranici se Španělskem, konkrétně s Baskickem. Je to jediná část Španělska, kterou mám v plánu projet. Jak je v posledních letech v Evropě dobrým zvykem, hranici je možno poznat pouze podle cedulí.



Protože jsem doma slíbil, že se zvážím, až dojezu do Španělska, ihned jsem tak učinil. Tedy: Mám v tepláčkách a tričku s nápisem "Pivo dělá hezká těla" přesně 79,0 kg.

Pokračuji s řekou po pravé ruce, tato mne dovede k moři, které ale zakrátko opustím na těžší část mé evropské cesty, ale to předbívám.



Na Irún navazuje Hondarribia, což je můj dnešní cíl. Nejprve po přejezdu mostu přes řeku musím jet podél přistávací dráhy letiště, mám ji po pravé ruce. O kousek dál je již centrum města s fešáckým starým hotelem Parador el Imperator. Krásné město s rozhledem přes řeku Urumea do Francie a na druhé straně na Pyreneje, které mne nyní čekají. A protože nemůžu být všude, ponechám dál na jihu San Sebastián a namířím si to příště již přímo k Pyrenejím.